

Karawancken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 59.

Krainburg, den 28. Juli 1943.

3. Jahrgang.

Sovražni napadi na Sicilijo odbiti

Brezuspešni prodorni poskusi Sovjetov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 26. julija objavilo:

Sovjeti so tudi včeraj nadaljevali svoje brezuspešne poskuse ob kubanskem mostišču, v prostoru pri Orlu in južno od Ladoškega jezera, da bi prodrli skozi nemške obrambne položaje. V celotnem južnem odseku od Azovskega morja do Bjelgoroda so zaradi dosedanjih zgub napram prejšnjim dnevom znatno popustili njihovi napadi.

Posamič se poroča:

Ob kubanskem mostišču smo s protisunkni ustavili ali v pripravljaju razbili krajevne, deloma z močno podporo topništva in bojnih letal izvedene napade. Na bojišču okrog Orla so Sovjeti tudi včeraj zopet z močnimi silami pehote in oklopnjakov obnovili svoje brezuspešne napade jugovzhodno in severno od mesta. Bili so odbiti v težkih bojih, deloma v boju od moža do moža, z močno podporo zračnega orožja, pri čemer so bili uničeni številni sovražni oklopnjaki. Na več mestih so nemške čete prešle v nasprotni napad in vrgle sovražnika nazaj.

Nadaljevanih močnih napadov v odseku južno od Ladoškega jezera smo se ubranili ob visokih sovražnikovih zgubah. Sovjetski bataljon, ki je vdrl v naše položaje, smo s protisunkom popolnoma ugonobili. Vsega skupaj je bilo včeraj odstreljenih 130 sovjetskih oklopnjakov.

V Črnem morju so lahke nemške pomorske sile napadle sovjetske kraje za izkrca-nje in naprave za iztovarjanje ter potopile dve oskrbovalni ladji s skupno 8000 brt.

Sprememba vlade v Italiji

Benito Mussolini odstopil - Maršal Badoglio imenovan za naslednika

Rim, 27. julija. Kakor je sporočila agencija Stefani v nedeljo zvečer, je italijanski kralj in cesar sprejel po Benitu Mussoliniju predloženo mu demisijo od urada načelnika vlade in ministrskega predsednika. Kot njegovega naslednika v svojstvu načelnika vlade in ministrskega predsednika je postavil maršala Italije Pietra Badoglia.

Domnevajo, da je to spremembo vlade povzročilo zdravstveno stanje duceja, ki je bil v zadnjem času obolel.

Poziv Viktorja Emanuela Italijanskemu narodu

Rim, 26. julija. Italijanski kralj in cesar je o priliki postavitve maršala Badoglia za načelnika vlade izdal sledeči poziv:

»Italijani!

Danes prevzamem poveljstvo nad vsemi deli oborožene sile v svečani uri, ki teži usodo očetnjave. Vsak naj zavzame zopet svoje mesto dolžnosti, vere, boja. Ne more se trpeti nobene izjeme, ne more se dopustiti nobene obdolžitve. Vsak Italijan naj se ukloni pred velikimi ranami, ki so bile prizadete sveti zemlji domovine. Italija bo na podlagi hrabrosti svoje oborožene sile, na podlagi odločne volje svojih državljanov, v spoštovanju pred napravami, ki so spodbujale k poti navzgor, našla pot do zopetnega podviga.

Italijani!

Bolj kakor kdaj koli sem danes neločljivo združen z Vami v neomajni veri v nesmrtnost očetnjave.

V Rimu 25. julija 1943.

Viktor Emanuel I. r.,
sopodp. Maršal Badoglio

Poziv novega načelnika vlade

Rim, 27. julija. Na novo imenovani načelnik italijanske vlade maršal Badoglio je

Na Siciliji so nemško-italijanske čete zavrnila več proti severnemu in srednjemu odseku fronte izvedenih, po oklopnjakih podprtih sovražnih napadov.

V vodovju pri Sirakuzi so nemška bojna letala potopila tri sovražne trgovske ladje s skupno 20.000 brt. in težko poškodovala 14 nadaljnjih prevoznih ladij.

Skupine sovražnih letal so izvršile nove težke teroristične napade na nemška mesta. Včeraj so bili napadeni Hamburg in Kiel ter nekaj krajev v severnonemškem obrežju in zasedenih zahodnih ozemljih in v pretekli

Pismo Pija XII. rimskemu generalnemu vikarju

Papeževa izjava glede britansko-amerikanskega kulturnega zločina v Rimu

Rim, 27. julija. Pod dojmom zločina uničevanja tisočletja starih svetišč in kulturnih spomenikov v Večnem mestu Rimu je poslal papež Pij XII. svojemu generalnemu vikarju v Rimu, kardinalu F. M. Selvaggianiju pismo, v katerem označuje uvo-domo »v uri posebne bridkosti« bombni napad na Rim kot žalosten prizor krvolitja in množičnih se razvalin v boju proti nedolžnemu prebivalstvu brez brambe in spominja vojskujoče se, da morajo, če hočejo spoštovati dostojanstvo svoje narodnosti in čast svojih orožij, respektirati nedotakljivost mirnih državljanov in spomenikov vere ter kulture.

»Pomislite, tako jim hočemo zaklicati, na strogo obsodbo, ki jo bodo izrekle bodoče generacije o tistih, ki so porušili vse

neposredno po prevzemu svojega urada izdal sledeči poziv:

»Po povelju kralja in cesarja prevzamem vojaško vlado države z vsemi pooblastili. Vojska se bo nadaljevala. Italija je hudo zadeta v svojih napadenih provincah, v svojih razdejanih mestih, a ostane kot ljubosumni čuvar svoje tisočletne tradicije mož beseda dani obljubi.

Strnite se okrog kralja in cesarja, živenga vzora domovine, zgleda za vse. Podeljeni mi ukaz je jasen in natančen. Izvršili ga bomo brez pomisleka, in vsak se moti, ki misli, da lahko kali njeno normalno javno mnenje, ter bo neizprosno kaznovan.

Živela Italija, živel kralj!

Brezuspešni sovjetski prodorni poskusi

V dveh dneh odstreljenih 483 sovjetskih oklopnjakov - Krajevni boji na Siciliji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 25. julija objavilo:

Ob kubanskem mostišču in na fronti ob Miusu se je izjalovilo več sovražnikovih krajevnih napadov, ki smo se jih ubranili deloma v protisunko. Ob srednjem Doncu je napadno delovanje Sovjetov znatno popustilo. Močne sile sovjetske pehote in oklopnjakov so znova zaman poskušale pre-dreti v prostoru pri Bjelgorodu. Na bojišču pri Orlu so trajali premenljivi boji. Sovjeti smo na več krajih vrgli nazaj v uspešnem nasprotnem napadu. Krajevne vdore smo zajezili. Južno od Ladoškega jezera so se tudi včeraj zrušili vsi z močnimi silami vodeni napadi s posebno visokimi zgubami sovražnika.

Sovjeti so v včerajšnjih bojih zgubili 125 oklopnjakov.

Pri zadnjih bojih na fronti ob Miusu se

noči je bilo znova bombardirano mesto Essen. Pri tem so nastale zopet težke zgube med prebivalstvom in močna opustošenja v stanovanjskih četrtih napadenih mest. Zračne obrambne sile so sestrelile 61 letal iz britansko-severnoameriških napadnih skupin. Pet lastnih lovskih letal smo zgubili.

Odred težkih nemških bojnih letal je v noči na 26. julij napadel z bombami vseh kalibrov mesto in pristanišče Hull. Tri lastna letala se niso vrnila.

Pri bitkah nemških zaščitnih bojnih sil z britanskimi brzimi čolni, o katerih se je včeraj poročalo, so se naši uspehi še zvišali. Vsega skupaj je sovražnik zgubil dva brza čolna, dva druga sta bila z obstreljevanjem zažgana.

to, kar je bilo treba ljubosumno čuvati in ohraniti, ker je tvorilo bogastvo in sijaj vsega človeštva in napredka narodov.

Pij XII. označuje v tej zvezi mesto Rim za »dragulj«, ki je vdolan v čudovite spomenike vere in umetnosti, za čuvarja zelo dragocenih spominov in dokumentov. Je to isti Rim, čigar obmestje je pozidano s poslopji rimske kurije ter številnih papeževih zavodov in naprav, ki ima mednarodne zavode in šole z nešteti svetišči, nešteti naše veličastne patriarhalne cerkve, številne knjižnice in dela velikih duhov likovnih umetnosti, tisti Rim, v katerega roma toliko ljudi iz vsega sveta, ne samo, da spozna vero, ampak tudi antično modrost, ljudje, ki smatrajo to mesto za svetilnik prosvete.

Papež nadalje opozarja na to, da leži mesto Vatikan — neodvisna in nevtralna država — skoro v središču Rima. Poudaril je to jasno in ponovno in po pravici zaščito Rima priporočal čustvu za človeško dostojanstvo in kristjansko prosveto. Videti je bilo — tako pravi v pismu dalje — da je upati, da bodo vojskujoče se stranke tako tehtne in odločilne razloge ugodno uvaževale v korist Rima.

»Na žalost pa smo se«, tako izjavlja papež Pij XII. dalje, »varali v naših tako pametnih pričakovanjih. Nastopilo je to, česar smo se bali, in kar smo pričakovali, je postalo zdaj bridka resnica. Kajti ena izmed najslavnejših rimskih bazilik, ona San Lorenzo, ki so jo vsi katoličani visoko spoštovali, ker je vzbujala spomin na antiko in ker se nahaja tam nagrobnik Pija IX., leži sedaj večinoma v razvalinah.«

H koncu se papež znova oglašja, da se naj štiti najvišje vrednosti, ki sta jih ustvarila človeštvo in kristjanstvo da se »zavaruje izročeni in zaupani duhovni zaklad pred sodbo bodočih generacij in mnenjem vseh dobromislečih.«

Mimogrede ...

„To ni noben vojaški sprehod“

Na Vzhodu in Jugu so žarišča vojaških dogodkov, ki se to poletje razvijajo zopet z vsvo močjo, mnogokrat siloviteje in bolj mogočno, kot kdaj prej. Če je v enem primeru boljše, ki hoče izsiliti z uporabo vseh svojih sil odločitev, so v drugem primeru Severnoamerikanci in Angleži, ki hočejo doseči, kar jim doslej ni bilo mogoče. Sicilija, tako je menil Eisenhower, bi bil najboljši nastavek za njegov vzvod, s katerim hoče dvigniti iz tečajev osovino. Z nadmočnimi silami se je na tem otoku izkrca. Njegova fronta ni ozka. Na raznih mestih se mu je tudi posrečilo, da je pridobil terena v globini. Ni se mu pa posrečilo, da bi zlomil in razbil ostrost in odpornost ramo ob ramo se borečih nemških in italijanskih čet. Nezlomljiva volja teh borcev, da ne prepuste nasprotniku nobene pedi zemlje brez boja in da mu napravijo njegovo podjetje izkrcaja za akcijo, ki razjeda anglo-ameriške sile, je dobila svoj poseben poudarek v sestanku Führerja z Ducejem v nekem gornjeitalijanskem mestu. Dnevni red sestanka so tvorila vojaška vprašanja. V ostalem pa sovražno časopisje nikakor ni več s takim veseljem pozdravilo sedaj razvijajoče se dogodke in jih tako nadmočno odpravilo, kot je bilo to prvi teden. Polagoma so opazili, da ni, kar je že povedal nek sovražni poročevalec, izkrcaje na Siciliji »vojaški sprehod«. Ni to niti za boreče se sovražnikove čete, niti za pripravljeno ladjeje, iz katerega je bilo odstreljenih mnogo stotisoč ton in se š estalno odstreljujejo. Deloma so napadene prevozne ladje in ladje z municijo popolnoma uničene, deloma tako težko poškodovane, da pomenijo za Eisenhowerja isto kot potopljene, ker vendar popolnoma izpadejo za njegovo podvzetje.

*

Papež proti teroristom

Nedavno kot gost pri papežu mučeči se severnoameriški škof Spellmann je v nekem govoru neposredno po barbarskem zračnem napadu na

»Večno mesto« imel nagovor v radiu, v katerem se je izrazil o »svojem občudovanju sposobnosti in vrednosti svojih rojakov« in govoril o »božji pomoči«, s katero naj bi se nadaljeval boj za pravičnost in svobodo. Papež, ki je ob istem času obiskal razdejanja rimskih stanovanjskih četrti in božjih hramov zgodovinske vrednosti, je izjavil kot odgovor ameriški oboževalu krvavega terorja, da je bila njegova pot skozi porušenja eno izmed najgrozovitejših doživetij njegovega življenja. S tem si stoji ta nasproti dva svetova: tam preko samo teror, tam preko vojskovanje, ki govori o pravici in pravičnosti, toda ima za vodilni motiv morjenje, klanje in požiganje, tu zavrnitev takega vojskovanja, tu boj za ohranitev tisoč let stare zapadne kulture, ki jo skušajo uničiti barbari nasprotnega tabora. Da je bil v Moskvi, kjer sicer junaštva Amerikancev in Angležev komaj jemljejo na znanje, ta zločinski napad na Rim prav posebno registriran in pozdravljen, nam zadostuje, da se si ponovno napravimo pravilno sliko o duševnem sorodstvu naših sovražnikov. Medtem ko se Amerikanci razkoračavajo in naznanjajo, da je bil teroristični napad izveden z njihovimi letali, poskušajo Angleži s hinavskimi očmi svetu dopovedati, da so se »skrbno izogibali vsakega nevojaškega objekta«. To je višek laži, to je postopek, vreden zločina, ki so ga zagrešili Amerikanci. Toda Angleži niso nič boljši. Z dopadenjem so sprejeli besedo enega izmed svojih škofov: »Uničite kölnski dom, bombardirajte Sv. Petra v Rimu!« in so tudi namerjali, da izvedejo to povelje.

Velikanski vtis, ki ga je napravilo bombardiranje »Večnega mesta Rima« in uni-

(Nadaljevanje na 2. strani.)

čenje častitljivih kulturnih spomenikov po vsem kulturnem svetu, je ameriškim gangsterjem, četudi so brez sramu in cinični, le nekoliko mučen. Nekateri njihovi organi poskušajo priti zamorca, da nekoliko odvrnejo po receptu »primite tatu« pozornost od lastnega sramotnega dejanja. Med te organe spada časopis »Philadelphia Record«, ki prodaja sledečo modrost: »Nacistične radijske postaje niso v svojih oddajah vpoštevale uničenja cerkva in zgodovinskih spomenikov med bitkami v Franciji in Angliji. Osovina pri teh napadih ni tako nastopala, kot letalci, ki so bombardirali Rim.« Ta mož je tu res enkrat nevede govoril resnico. Nam ni bilo treba upoštevati uničenja cerkva in zgodovinskih spomenikov, ker smo mi bombardirali samo vojaške cilje in čuvali cerkve, da omenimo tu samo katedrali v Reimsu in Rotterdamu. Osovina ravno ni nastopala tako kot severnoameriški zračni gangsterji, ki so se v svoji nekulturnosti spravili v glavnem nad cerkve in zgodovinske spomenike.

*

Razkrinkali so same sebe Kakor poročamo na drugem mestu, je eden izmed najpomembnejših in najuglednejših severnoameriških časopisov »Chicago Daily Tribune« pred nedavnim v načelnem članku pripočel zaveznici Veliki Britaniji, naj zaprosi za sprejem v zvezo Zedinjenih držav. Ne sramujejo se k temu opomniti, da mora Anglija samo ob sebi razumljivo postati republika in odpraviti kralja. Ta poziv je namenjen ne le Angliji, ampak tudi vsem drugim državam, ki imajo veselje, da lahko za židovstvo, ki imajo svojo trdnjavo v Ameriki, žrtvujejo svoje sinove na bojiščih Evrope in morjih sveta.

Tako odkrito še doslej nismo slišali govoriti, čeprav smo vedno opozarjali na to, da bi se razprodaja angleškega imperija končala nekega dne z likvidacijo Velike Britanije, če bi Roosevelt mogel doseči svoj cilj. Doslej so le moskovski židje tako brez prikrivanja razlagali svoje povojne načrte in so postavili svarilen zgled že pri baltičnih državah, ki so jih bili tudi »povabili«, naj vstopijo v zvezo sovjetskih republik. Viharno veselje, s katerim so bile sprejete nemške čete pri začetku boja proti Sovjetski zvezi, in hvalečnost, ki do današnjega dne niti najmanj ni popustila, dokazujeta zadostno, kakšne so bile blagodati boljše vizma.

Ze samo ob sebi je sramota, če Amerika, ki se ima za svoj nastanek v glavnem zahvaliti angleški matični deželi, četudi je imela z njo vojaški spor v bojih za neodvisnost, danes Veliko Britanijo poziva, naj se odreče svoji suverenosti. To je torej ostalo od svetovne države Velike Britanije: s prodajo malovrednih starih rušilcev se je začelo, za nje so zamenjali dragocene otroke, z razkrojem svetovne države naj bo potegnjena sklepna črta pod zgodovino te dežele.

No, mi smo tak razvoj pričakovali. Kos za kosom je bil odsekan od britanske države. Njenega ministrskega predsednika so prav dobro imenovali »grobarja Velike Britanije«. Amerika se danes povsem pripravljala, da si zagotovi po vojni prevladovanje nad Anglijo.

Vsi narodi pa se po tem razvoju zavedajo: Kdor še do danes ni spoznal, kaj bi se utegnulo pripetiti vsakemu malemu narodu, če bi zmagovalo židovstvo, ta ima sedaj črno na belem. Toda napravili so račun brez krčmarja: Od vsega, karkoli se dogovarjajo, ne bo ostalo nekoč nič drugega kot kos papirja. Najsi tudi danes v Washingtonu pri zeleni mizi še tako lepo razdeljujejo svet in najsi tudi razvijajo najsmelejše programe — zadnja beseda bo izgovorjena stoprav, ko bo v tej borbi padla odločitev z orožjem. Mi se vojskujemo v sveti vojni za samozavestne narode, ki so se odločili, braniti svojo svobodo. Naš boj za svobodo gre za vse tiste, na katere merijo Stalin in Roosevelt in njihovi židovski tovariši. Na naši strani je pravica, na naši strani so sveti ideali, in na naši strani je moč, ki bo do kraja preprečila vse poskuse ustanoviti židovsko samovlado.

F. H.

Število žrtev v Rimu

Rim, 27. julija. Po uradnih objavah znaša število žrtev med civilnim prebivalstvom pri anglo-amerikanskem terorističnem napadu na Rim dne 19. julija 717 mrtvih in 1599 ranjenih.

Vsi prodorni poskusi krvavo odbiti

Oberkommando der Wehrmacht je dne 24. julija objavilo:

Ob kubanskem mostišču, na fronti ob Miusu in Doncu, pri Bjeigorodu in južno od Ladoškega jezera smo krvavo odbili po Sovjetih nadaljevalne prodorne poskuse. Neka udarna skupina sovražnih oklopnjakov, ki je štela 50 voz in ki je bila vdrla v naš položaj, je bila uničena. Premenljivi boji v prostoru pri Orlu trajajo. Močne napade sovražne pehote in oklopnjakov smo tukaj ustavili po hudih bojih. V nasprotnem napadu nam je uspelo, da smo popolnoma uničili neko skupino sovražnih sil. Vsega skupaj smo včeraj sestrelili 357 oklopnjakov.

Na Siciliji je sovražnik obotavljajoč se zasedel zahodni del otoka z mestom Palermo, ki se je izpraznjeval že od vsega začetka. Ob obrambni fronti nemško-italijan-

skih odredov se je izjalovilo več sovražnih napadov, uspešen je pa bil nek lastni sunek.

Napadajoč sovražne ladijske cilje pred Avgusto, so nemška težka bojna letala poškovala šest prevoznih ladij in potopila neko tovorno ladjo z 2000 brt. Vozila nemške vojne mornarice so sestrelila na morju severno od Sicilije osem sovražnih letal.

Pri nekem brezuspešnem poskusu sovražnih sil, da bi napadle Kreta, so zračne obrambne sile sestrelile iz napadajočih skupin deset letal in poškovala številne druge.

V noči na 23. julij so zaščitna vozila nekega nemškega konvoja ujela napad britanskih skupin brzih čolnov in v večernih bitkah poškovala štiri sovražne brze čolne tako težko, da se jih lahko smatra za izgubljene. Konvoj je polnoštevilno dospel v svoje namembno pristanišče.

Senzacija za Anglijo

Poziv iz USA, da se trudi za sprejem v Zedinjene države — židje snemajo krinko

Berlin, 27. julija. V daljšem članku, ki je povsem jasen in tako odkrito kaže načrte židovskega svetovnega gospostva kot še nikdar poprej, priporoča severnoameriški časopis »Chicago Tribune« Angliji, naj se potruži za sprejem v Zedinjene države. V tem senzacionalnem dokumentu, ki ne pokaže samo nekoč tako ponosni Angliji, kaj bi se ji zgodilo v primeru »zmage«, se glasi med drugim:

»Dejansko težko uvidimo, zakaj so zamenjali najbolj razumljive metode tisti, ki trdijo, da je njihov cilj izpopolnitev svobodnih narodov in da bi to dosegli. To metodo najdemo v ustavi Zedinjenih držav. V členu 4., odstavku 3. se glasi: Po sklepu kongresa se lahko privzamejo nove države v to zvezo.

Če hočejo biti deležni angleške javnosti in narodi zapadne Evrope ožjega sodelovanja z nami in če mi hočemo stopiti z njimi v zvezo, je pot, ki jo je treba ubrati, jasna. Vse, kar morajo drugi storiti, je: sprejeti pisano ustavo in zaprositi za članstvo. In vse, kar moramo storiti mi, obstoji v tem, da sprejmemo druge, kot smo svoj čas sprejeli Texas. Velika Britanija bi lahko pristopila k zvezi s štirimi državami: Anglijo, Škotsko, Walesom in Irsko. Kanada bi predstavljala nadaljnjo državo. Avstralija, Nova Zelandija in sosednji otoki bi lahko tvorili tudi eno državo. Slednje bi bila zelo lahka sprememba. Kajti Avstralija si je trenutno svesta angleške nezmožnosti, da jo štiti, nasprotno naše zmožnosti, da to storimo. Praktično govorjeno, se nahaja Avstralija danes izven imperija.

»Za angleško svetovno državo«, tako dela »Chicago Tribune« dalje reklamo za židovski sen, »bi spremeni te v Anglije v državo USA prinesla s seboj mnogo prednosti. Ameriška ljudska moč, ameriška industrija in ameriško bogastvo bi ji bili na razpolago. Vključitev v naše carinske meje bi bila privlačna točka za angleško industrijo. Nadaljnjo privlačno točko nudi naša zlata zbirka. Članstvo v naši zvezi bi nudilo Angležem priložnost, da se oprosti obremenitve po svojem plemstvu in

aristokratskega sistema, ki prinaša s seboj plemstvo. Anglija bi se morala odreči svojem kralju; ker njegove konstitucionalne pravice obstojajo sicer samo po imenu, bi se lahko izvršila sprememba v republikansko obliko brez težav. Brez dvoma bi poljubovalci rok in strogi konzervativci (torijci) pozdravili ožje odnose, četudi samo radi tega, ker bi s tem pojačali svojo frakcijo v kongresu.

Če zamude«, grozi končno list, »da uvažujejo ta časovno preizkušeni načrt, lahko dvomimo v odkritičnost tistih, ki se zavzemajo za drugačno rešitev. Zedinjene države so vsekakor danes najmočnejši narod sveta.«

S tako predrznostjo so še enkrat odkrili svoje načrte židje Wall-Streeta, ki stoje za tem člankom. »Kot Texas« naj se torej uvrste angleški imperij in z njim evropske države v židovsko svetovno republiko, v kateri bi nato vladali židje z vsem tiranstvom svojih hvalisanih »zlatih rezerv«. Tovrstne zahteve za priključitev tujih držav so izšle doslej samo šele iz Moskve. Poleg židovske boljševiske svetovne diktature z glavnim mestom Moskvo nastopa sedaj židovsko kapitalistična svetovna republika s centralo v Washingtonu. To so torej organizacije bodočnosti nasprotnikov osi. Zoper to dvojno tiranstvo židovskega sveta, ki zatrži države kot blago, vodijo osovinske sile sedaj svoj boj za svobodo. Anglija v svoji neumni zaslepljenosti in angleški nezmožnosti ni spoznala, kam jo vodi Churchill, uničevalec imperija. Vsi samozavestni narodi sveta pa lahko spoznajo iz te židovske »ponudbe«, pred čem jih varujejo junaško se boreče čete osi.

Nemška fronta na Vzhodu stoji neomajno

Ogromne krvave zgube boljševikov — odbiti silni sovražni napadi na Siciliji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 23. julija objavilo:

Sovražnik je razširil svoje velike napade na vzhodno fronto na nadaljnje odseke. Pri vsem tem pa so ostali tudi včeraj brez uspeha njegovi poskusi, da bi, neoziraje se na zgube, dosegel prodor. Nasproti vsej sovražni propagandi stoje armade nemške vzhodne vojske strnjene in neomajne. Ob najtesnejšem sodelovanju z zračnim orožjem so prizadele sovražniku ogromne krvave zgube. Tako so Sovjeti včeraj zgubili 566 oklopnjakov in 105 letal. Nadaljnje oklopnjake je uničilo zračno orožje.

Ob kubanskem mostišču in južno od Ladoškega jezera je sovražnik začel po močni pripravi topništva s pomočjo oklopnjakov in bojnih letal napade, ki jih je nemško vodstvo pričakovalo. Izjalovili so se popolnoma. Na fronti od Azovskega morja do Bjeigoroda so Sovjeti tudi včeraj brez uspeha nadaljevali naval na nemške položaje. Skupino oklopnjakov, ki je prodrla severozahodno od Kujbiševa smo, odstrelivši ji 50 oklopnjakov, uničili razen malih ostankov.

V celotnem prostoru pri Orlu so Sovjeti vrgli v boj močne, deloma nove sile pehote

in oklopnjakov. Tudi te smo v premenljivih bojih odbili s težkimi zgubami sovražnika.

Pri obrambi proti skupini sovjetskih bombnikov, ki je poskušala v neposredni bližini severnonorveške obale napasti nek nemški konvoj, so lovci in protiletalsko topništvo mornarice sestrelili 15 sovražnih letal.

V Siciliji je prišlo včeraj le v srednjem odseku do hudih bojov, med katerimi so bili sovražni napadi odbiti z velikimi zgubami sovražnika. V zahodnem odseku smo zavzeli zadaj ležee obrambni položaj. Sovražnik je tukaj le obstavljajoč se sledil. Pri Cataniji traja topniški boj.

V nočnem napadu na sovražnikove nove pošiljke med Malto in Sicilijo je zračno orožje pogodilo s težkimi bombami štiri tovorne ladje srednje velikosti.

Oberst Peltz odlikovan z meči

Führerhauptquartier, 27. julija. Führer je podelil 23. julija odlikovanje Eichenlaub mit Schwertern zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (hrastov list z meči k viteškemu križcu železnega križa) Oberstu Dietrichu Peltzu kot 31. vojaku nemške oborožene sile. To visoko odlikovanje mu je izročil Führer osebno.

ZRCALO ČASA

Za predsednika nemško-italijanske družbe je bil poklican mesto umrlega Reichsportführerja pl. Tschamer und Ostena Staatsminister in Chef der Präsidialkanzlei dr. Meissner.

Z naredbo Reichsministra za notranje zadeve je bil poenostavljen postopek v zadevah vojnih škod. Naredba predvideva hitrejše izplačilo odškodnine in predujmov.

Bombardiranje Rima je povzročilo, kakor javlja EFE, največje ogorčenje med katoliškimi prebivalstvom Mehike. V vseh cerkvah so se vršile prošnje službe božje. Kardinal-primas in nadškof v Mehiki Luis Maria Martiner je odposlal protestno brzojavko Rooseveltu.

Romunski naučni minister Petrovics in hrvatski državni minister Tortić sta podpisala hrvatsko-romunski prosvetni dogovor.

Na osnovi uradnih objav cesarskega glavnega stana je japonska oborožena sila v Južnem Pacifiku od avgusta lanskega leta sestrelila ali na tleh uničila 2839 sovražnih letal.

Španski veleposlanik pri Kvirinalu se je podal v sredo na Kapitol, kjer je izrekel guvernerju Rima knezu Borghese sočutje španskega naroda za italijanski narod o priliki bombardiranja.

Slovaški minister Mach je izjavil pri konferenci tiska o židovskem vprašanju, da so pri preiskavi listin židov ugotovili ponaredbo številnih krstnih listov in drugih dokumentov tako zvanih »gospodarsko važnih« židov; zato bodo izdani strogi ukrepi.

Za pošiljke živil iz Romunije vseučilišču v Parizu je bil dovoljen romunskemu zunanjemu ministru kredit v iznosu 5 milijonov lejev.

Okoli 500 mož nizozemske delovne službe se je prostovoljno javilo za tri do štirimesečno delo na Vzhodu Evrope. Uporabili jih bodo jugovzhodno od Bjalystoka pri izvedbi važnih načrtov za bodočo naselitev ozemlja.

Španski poročevalci iz ibero-ameriških držav poročajo, da dan z dnevom izpodrivajo Severnoamerikanci Angleže v Južni Ameriki na vseh poljih.

Generalni poročnik princ Li Gin je bil imenovan za poveljnika zračnih sil cesarske japonske armade, kot je sporočilo vojno ministrstvo. Princ Li Gin je bil dodeljen armadnemu letalstvu od avgusta lanskega leta. Nasleduje generalnega poročnika Kumachi Teramota.

V iranski pokrajini Ježd je izbruhnil velik upor. Uporniki so zasedli vsa javna poslopja v istoimenskem glavnem mestu pokrajine. Ker so zasedli tudi brzojavni urad, so prekinjene vse zveze.

Nadomestujoči angleški ministrski predsednik Attlee je po poročilu Reuterja izjavil, ko je v terek govoril o Londonu: »Podmorniška nevarnost še ni odstranjena. Iznajdujemo sicer vedno znova sredstva za boj proti podmornicam, toda tudi onstran Severnega morja se bavijo možgani z iznajdbami sredstev, da preprečijo naše metode.«

Po poročilih iz Kaira so zapretili angleške oblasti nacionalističnemu poslancu Fikri Abazi z izgnanstvom, če nejenja kritizirati samovoljnosti angleških kolonialnih čet.

Po vesti »Daily Herald« so napadli kanadski vojak v Eastbourneja angleškega poslanca majorja Tagborja na cesti in ga tako zelo pretepli, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Vojaki so bili obsojeni na osemnajst, deset, odn. šest mesecev zapora. O motivu dejanja ne povedo ničesar.

Kot poroča po Angležih kontrolirana oddajna postaja Delhi, je radi povečanih političnih nemirov v kraju Dacca krajevna uprava najstrožje prepovedala, da se ne sme več kot pet Indijcev zbrati ali strnjeno korakati po ulicah.

Vlada Libanona pod vodstvom državnega ministra in ministrskega predsednika Tabeta je odstopila. Kot razlog navajajo odpor proti odgoditvi volitev.

Anglija je prenehala biti »jedro sveta«, ugotavlja sir Archibald Hurd v nekem članku »Daily Sketch« z dne 23. julija, v katerem se bavi s položajem britanske trgovske plovbe.

Brezuspešni sovjetski prodorni poskusi

(Nadaljevanje s 1. strani.)

napad sovražnih letalskih sil na nek lastni konvoj. Izmed napadajočih letal smo sestrelili 17, med njimi 11 bombnikov.

Po podnevnih napadih severnoameriških bombnikov na norveško ozemlje je imelo prebivalstvo znatne zgube mrtvih in ranjenih. Zlasti v Drontheimu so bile povzročene močne škode na poslopih v stanovanjskih četrtih.

Močna skupina britanskih bombnikov je v pretekli noči izvršila ustrahovalni napad na mesto Hamburg, po katerem so nastale težke zgube med prebivalstvom in močna razdejanja v stanovanjskih četrtih, na kulturnih mestih in javnih poslopih.

Zračne obrambne sile so po dosedanjih ugotovitvah sestrelile na severozahodnem nemškem obrežju in norveškem prostoru 17 izmed napadajočih bombnikov.

Pri že včeraj javljenih brezuspešnih napadnih poskusih sovražnih letalskih sil na Kreta je bilo nad otokom zbitih vsega skupaj 21 sovražnih letal.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten, GmbH, Klagenfurt — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst). — Haupt-schriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zeitung, ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Durchbruchversuche der Sowjets vergeblich

61 Flugzeuge bei erneuten Terrorangriffen abgeschossen

Aus dem Führerhauptquartier, 26. Juli. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Die Sowjets setzten auch gestern ihre vergeblichen Versuche am Kuban-Brückenkopf, im Raum von Orel und südlich des Ladogasees, durch die deutschen Abwehrstellungen durchzubrechen, fort. Im gesamten Südschnitt vom Asowschen Meer bis Bjelgorod ließen ihre Angriffe infolge der bisherigen Verluste gegenüber den Vortagen erheblich nach.

Im einzelnen wird gemeldet: Am Kuban-Brückenkopf wurden örtliche, zum Teil mit starker Artillerie- und Schlachtfliegerunterstützung vorgetragene Angriffe durch Gegenstöße zum Stehen gebracht oder schon in der Bereitstellung zerschlagen. Im Kampfgebiet um Orel erneuerten die Sowjets auch gestern wieder mit starken Infanterie- und Panzerkräften südöstlich und nördlich der Stadt ihre vergeblichen Durchbruchversuche. Sie wurden in schweren Kämpfen, zum Teil im Nahkampf, mit starker Unterstützung der Luftwaffe unter Vernichtung zahlreicher Panzer abgeschlagen. An mehreren Stellen traten deutsche Truppen zum Gegenangriff an und warfen den Feind zurück.

Fortgesetzte starke Angriffe im Abschnitt südlich des Ladogasees wurden unter hohen feindlichen Verlusten abgewehrt. Ein in unsere Stellungen einbrochenes Sowjetbataillon wurde im Gegenstoß völlig aufgerieben. Insgesamt wurden gestern 130 Sowjetpanzer abgeschossen.

Im Schwarzen Meer griffen leichte deutsche See- und U-Boote Landestellen und Verladeeinrichtungen der Sowjets an und versenkten zwei Nachschubfahrzeuge mit zusammen 800 Brt.

Auf Sizilien wurden mehrere gegen den Nord- und Mittelabschnitt der Front geführte, von Panzern unterstützte feindliche Angriffe durch die deutsch-italienischen Truppen abgewiesen.

In den Gewässern von Syrakus versenkten deutsche Kampfflugzeuge drei feindliche Handelsschiffe mit zusammen 20.000 Brt und beschädigten 14 weitere Transporter schwer.

Feindliche Fliegerverbände führten neue schwere Terrorangriffe gegen deutsche Städte. Am gestrigen Tage wurden Hamburg und Kiel sowie einige Orte

im norddeutschen Küstenraum und in den besetzten Westgebieten angegriffen und in der vergangenen Nacht die Stadt Essen erneut bombardiert. Dabei entstanden wieder schwere Verluste unter der Bevölkerung und starke Verwüstungen in den Wohngebieten der angegriffenen Städte. Luftverteidigungskräfte schossen aus den britisch-nordamerikanischen Angriffsverbänden 61 Flugzeuge ab. Fünf eigene Jagdflugzeuge gingen verloren.

Ein Verband schwerer deutscher Kampfflugzeuge bekämpfte in der Nacht zum 26. Juli Stadt und Hafen Hull mit Bomben aller Kaliber. Drei Flugzeuge kehrten nicht zurück.

Bei den gestern gemeldeten Gefechten deutscher Sicherungstreitkräfte mit britischen Schnellbooten

haben sich unsere Erfolge noch erhöht. Insgesamt verlor der Feind zwei Schnellboote, zwei weitere wurden in Brand geschossen.

Neue Ritterkreuzträger

Berlin, 27. Juli. Der Führer verlieh das Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes an: Oberst Kurt Möhring Kommandeur eines Göttinger Grenadierregiments; Oberleutnant Walter Holländer, Kommandeur eines württembergisch-badischen Grenadierregiments und Oberfeldwebel Willi Zahn, Zugführer in einem pommerschen Grenadierregiment.

Vom Feindflug nicht zurückgekehrt

Helmut Putz, dem der Führer in Anerkennung seiner Leistungen und Erfolge am 19. September 1942 das Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes verlieh, kehrte als Staffelführer in einem Kampfgeschwader von einem Feindflug an der Ostfront nicht zurück.

Neutrale Brunnenvergifter suchen Opfer

Bulgarien wieder einmal „aktuell“ — Abfertigung lächerlicher Zweckgerüchte

Sofia, 27. Juli. (Eigenbericht.) Die zurzeit in manchen Ländern herrschende Hitze scheint in den Hirnen so mancher Leute Verwirrung angerichtet zu haben. Denn in normalen Schädeln kann das nicht geboren sein, was da zurzeit so durch den Äther schwingt, was in den Kaffeehäusern so mancher neutralen Länder als „letzte Meldung“ diskutiert wird und was sogar als Leitartikel aus der Feder eines sogenannten Politikers in die Spalten dieser oder jener neutralen Zeitung oder, sagen wir besser, in einem neutralen Lande erscheinenden Zeitung gelangt.

Zurzeit ist gerade Bulgarien wieder recht aktuell, nachdem die Voraussagen der gleichen Leute über den Zusammenbruch des italienischen Volkes, wenn ein amerikanischer Soldat italienischen Boden betreten würde, nicht eingetroffen sind. Chaotische Zustände in Bulgarien, Regierungsumbildung, Ausnahmezustand, Aufstände in den neuen Provinzen usw., das sind die Schlagworte, die in die Welt hinausposaunt werden. Allerdings von Leuten, die weit von Bulgarien entfernt wohnen und es deshalb besonders gut wissen müssen. Wir, die wir in die-

sem Lande wohnen, merken von all dem nichts. Wir sind scheinbar mit Blindheit geschlagen. Gewiß kommt es hier und da zu Zusammenstößen zwischen Polizei und Terroristen, aber das hat weniger seinen Grund in der Aktivität der Terroristen als in der der Polizei. Sie stößt die Gruppen auf, die noch im Lande vorhanden sind und in ihren Schlupfwinkeln auf eine neue Gelegenheit warten. Diese Gruppen werden vernichtet.

Das sind Vorbeugungsmaßnahmen. Dabei kommt es auch hier und da zu Schießereien, die aber weder den Bestand des Staates gefährden, noch als Anzeichen für einen chaotischen Zustand zu werten sind. Sie zeigen nur, daß eine starke Regierung die Schwächen und Unterlassungssünden der vorhergegangenen ausmerzt und die asozialen Elemente liquidiert. In Chicago gibt es wohl auch heute noch an einem Tag mehr Morde als in Bulgarien in einem ganzen Monat. Wenn also die guten USA-Bürger die ja in ihrer Mehrzahl kaum wissen dürften, wo Bulgarien überhaupt liegt, annehmen in Bulgarien herrschten chaotische Zustände, so kann man nur sagen: „Wie nennt man dann die Zustände bei euch?“

Alle diese Gerüchte werden nur mit der Absicht in die Welt gesetzt, dem amerikanischen Soldaten für den Fall einer etwa irgendwo vorzunehmenden Landung in Europa einzureden, eine derartige Landung wäre ein Spaziergang. Er dürfte sich aber dann genau so belogen fühlen wie sein Kamerad auf Sizilien, der dort auf von ihm völlig unerwarteten Widerstand stieß.

Bulgarien hält sich an die Worte seines Kriegeministers, der kürzlich sagte: „Wer es aber wagen sollte, Bulgarien anzugreifen, der wird sich tüchtig verbrennen; denn Bulgarien ist heute stark und mächtig und verfügt über eine Armee die in bezug auf Ausbildung und Ausrüstung den Elite-Armeen der Achsenmächte in keiner Weise nachsteht.“

Dienstgrad Oberfährrich

Berlin, 27. Juli. Das Oberkommando des Heeres hat angeordnet, daß in die Offiziersnachwuchslaufbahn der Dienstgrad Oberfährrich eingeführt wird. In Zukunft werden alle Falnenjunker — Feldwebel vor Einreichung eines Beförderungsvorschlags zum Leutnant — zum Oberfährrich befördert. Diese Beförderung wird jedoch nur bei Eignung zum Offizier ausgesprochen.

London schweigt zur Ausbootung de Gaulles

Churchill will in Geheimsitzung sprechen — Beweise für Washingtons Vorherrschaft

Stockholm, 27. Juli. (Eigenbericht.) Die in Washington zwischen Roosevelt und Giraud beschlossene Auflösung der Londoner Gaullistenorganisation, der sich Churchill fügen mußte, hat offenbar recht delicate Begleitumstände mit sich gebracht, wahrscheinlich sogar peinliche Folgen gehabt. Diese Schlußfolgerung muß aus der Tat schon gezogen werden, daß sich der englische Premierminister trotz dem Drängen mehrerer Abgeordneter im Unterhaus rundweg weigerte, irgendwelche Auskünfte zu geben. Er hat sich jedenfalls entschlossen müssen, einem Beamten und der britischen Presse genaue Verhaltensmaßregeln zu erteilen, wie sie sich in Zukunft gegenüber De Gaulle und seinem Anhang einzustellen haben. Die Londoner Zeitungen berührten seitdem dieses Thema mit keinem Wort mehr. Es ist ihnen also von Churchill Schweigen anbefohlen worden.

Dennoch ist gerade dieses Schweigen beredt. Es dokumentiert ebenso wie die merkwürdige Haltung des Premierministers im Unterhaus das schlichte Gewissen der Briten die bisher die Gaullisten mit allen Mitteln unterstützten aber nun infolge gegenteiliger Anweisungen aus Washington gezwungen sind. De Gaulle fallen zu lassen und damit ihre mit so großen Hoffnungen eingeleitete Politik in Nordafrika zugunsten der Amerikaner endgültig zu liquidieren. Wie peinlich ihnen diese Entwicklung ist, wird dadurch belegt, daß Churchill höchstens in einer Geheimsitzung des Parlaments über sie sprechen will.

Die Rache Judas

Berlin, 27. Juli. Wichtiger als die Zerstörung von Kunstwerten seien die Kriegsziele der Alliierten, das schreibt nicht etwa eine bolschewistische, nordamerikanische oder britische, sondern „Göteborgs Handels- und Schifffahrtszeitung“. Obwohl sie in einem neutralen Land erscheint, wird sie selbst kaum von irgend jemand in der Welt für neutral gehalten werden, dafür ist sie zu sehr bekannt und hunderte-fältig durch Art und Form ihres Schreibstils bekräftigt worden, daß ihr Inhalt stark jüdisch „versilbert“ ist. Aber gerade darum erscheint uns jene obengenannte Bemerkung wichtig, eben weil das Blatt das Sprachrohr des Judentums beziehungsweise der alliierten Mächte ist und daher die ungeheuerlichen Ausführungen des „Daily Sketch“ am 6. Juli als authentische Auffassung dieser Kreise bestätigt.

Wenn sich die gegen die Dreierpaktmächte in den Krieg gehetzten Völker über ihre Kriegsziele durchaus noch nicht einig sind, so um so mehr ihre Dirigenten. Diese kennen nur eines, ob sie nun in Moskau, Washington oder London sitzen, und das heißt: Weltherrschaft! Wohl sind sie sich noch nicht ganz einig, wer einmal — falls sie siegen sollten — diese Beherrschung der Welt ausüben soll: Väterchen Stalin oder Uncle Sam mit John Bull im Schlepptau. Nutznießer einer solchen, glücklicherweise rein utopischen, Entwicklung wäre auf alle Fälle Israel. Das zum mindesten in den Methoden durchaus übereinstimmende Konsortium dieser Weltherrschaftskandidaten braucht zur Erreichung seines Zieles durchaus keine Kultur. Keiner dieser Gesellschaft hat etwas mit der schöpferischen Kultur der europäischen Vergangenheit zu tun. Sie erscheint ihnen für ihr Reich Utopia als Fremdkörper und deshalb eher hinderlich. Und ihre Schlußfolgerung: „Liquidieren!“ „Weg mit den für Menschen mit Geist und Gemüt geschaffenen edlen Werten!“ Weg mit ihren hehren Zeugen in Köln, Aachen, Rom und anderen Städten!“ Hierin erblicken die Pluto-Bolschewisten ein neues Kriegsziel, und sie streben ihm eifrig nach. So eifrig, daß ihnen der Kummer des Papstes, der indessen mit „einer besonderen Erbitterung“ an den Generalvikar von Rom gerichteten Brief zum Ausdruck kommt, unverständlich erscheinen mag. Ebensowenig werden sie es begreifen, daß das Oberhaupt des katholischen Christentums Waffenerne und Würde der Natur mit der Erhaltung von Denkmälern des Glaubens und der Kultur in ursächlichen Zusammenhang bringt. Deutlich wird die Anklage des Papstes, wenn er an seine mehrfachen Mahnungen, Rom von den Schrecken und Leiden der Bombardierung zu verschonen, erinnert. Er hatte der „christlichen Zivilisation“ empfohlen, den Krieg anständig zu führen, dabei aber nicht erwohnen, daß gerade die angeblich für christliche Ideale ins Feld gezogenen Streiter, anglo-amerikanischen Geblüts nach alter Erfahrung in der Praxis am wenigsten nach christlichen Grundsätzen handeln.

Wer die tiefsten Gründe des Barbarentums in der pluto-bolschewistischen Allianz sucht, der wird sie immer leicht und sicher im Judentum finden. Eine neue Bestätigung im Fall Rom bietet die jüdische Palästina-Presse, die den amerikanischen Angriff auf die Ewige Stadt mit glühenden Worten verteidigt und ihn als großen Erfolg preist. Das Blatt „Haboker“ läßt dabei in seinem Ueberifer die Katze aus dem Sack, indem es erklärt, der Versuch einer Zerstörung Roms sei nur ein erster Schritt. Krieg und Zerstörung der Kultur sind daher nichts anderes als die Rache Judas. Und für dieses Phantom zogen England und die USA zu Felde!

Der jüdische Weltherrschaftsraum

Riesenmarionetten am Bindfaden Judas — Agitatorische Pläne ohne Realität

Berlin, 27. Juli. Ein Teil der Welt den USA, den anderen dem Bolschewismus! Das ist der Wunschtraum der Verantwortlichen des zweiten Weltkrieges, wahnwitzig wahr, aber mit einer gewissen Methode. Ein politischer Zukunftsroman, den Washington und Moskau zu schreiben glauben, während beide in Wirklichkeit nur Handlanger einer anderen, listreichen Macht sind, nämlich des internationalen Judentums. Dieses gaukelt den Phantasten im Weißen Haus die Fata Morgana einer unter nordamerikanischer Ägide stehenden Weltrepublik (mit dem Hintergedanken einer späteren Auflösung des heutigen roten Bundesgenossen) vor, und es verführt ebenso den Kremelgewaltigen zu utopischen Plänen eines großbolschewistischen Reiches, dessen blutrote Fluten einmal unseren ganzen Globus überschwemmen sollen. Die sich hiebei schon flüchtig abzeichnenden Differenzen der beiden vorläufigen Weltherrschaftspartner lassen die ganze Geistesfreiheit des jüdischen Drahtziehers, der sich schon in der künftigen Rolle des lachenden Dritten und Herrn einer jüdischen Weltrepublik fühlt, erkennen.

Der Jude weiß, warum er dieses gewagte Spiel inszeniert. In vielen Ländern durch den wachsenden Antisemitismus in die Enge getrieben, spürt er andererseits wieder bei den Plutokraten und den Sowjets eine willige Gefolgschaft, die es gleichzeitig mit dem Ziel der Vernichtung der jüdegegnerischen Strömungen zu nutzen gilt. Deshalb setzt er mit Hilfe der ihm gehörenden oder von ihm ausgehaltenen Presse solche phantastische Pläne in die Welt, wie sie die „Chicago Daily Tribune“ in rührender Harmlosigkeit ausgeplaudert hat. Der USA-Journalist Raimond Clapper stößt ins gleiche Horn, indem er etwas geheimnisvoller verkündet, die USA würden auf die Gestaltung der Dinge nach dem Kriege einen maßgeblicheren Einfluß ausüben, als man heute ahne, wobei man unter den USA die semitischen Kulissen-schieber verstehen muß.

Auch der jüdische USA-Schriftsteller Walter Lippmann berauscht sich in einem Buch über die amerikanische Außenpolitik an ähnlichen Gedanken, wobei er gewissen europäischen Staaten eine bezeichnende Rolle zuweist. Von Frankreich — das ja doch selbst, zum Teil unbewußt, für den jüdischen Imperialismus seine Haut zu Markte getragen hat — sagt er z. B., dieses Land werde mehrere Generationen hindurch eine dritttrangige Macht bleiben. Es sei fraglich, ob es sich überhaupt je wieder zu einer wirklichen Weltmacht erheben werde. So wird der frühere große Bundesgenosse und damals wichtigste Festlandsdegen abgeschrieben. Welche Aussichten eröffnen sich auf Grund dieser Tatsachen für die kleineren Mitläufer? Lippmann sieht für die USA nur noch zwei ernst-hafte europäische (?) Partner: Großbritannien und Sowjetrußland. Die Erwähnung des britischen Reiches in diesem Zusammenhang dürfte doch wohl, wenn sie nicht ironisch gemeint ist, höchstens als Trostpille gedacht sein.

Dieses England, das „Chicago Daily Tribune“ schon als neuen Bundesstaat in die nordamerikanische Union eingereiht sieht ist ängstlich, wenn auch wahrscheinlich vergeblich, bemüht, sich auch für die Zukunft im weltpolitischen Kräftespiel eine Rolle zu sichern. Bezeichnend ist die Bemerkung eines Lords im Oberhaus, bei den Alliierten, den Neutralen und beim Feind herrsche der Eindruck vor, Ziel der britischen Politik sei es, in der von den Alliierten kontrollierten Ländern den Prinzipien der Linken eine Vorherrschaft zu sichern. Die Londoner Regierung wird den Wunsch des um die konservative Reputation Albions besorgten Lords, sie möge diese Meinung bei den anderen richtigstellen. Jedoch nicht so ohne weiteres befriedigen können; denn die Tatsachen beweisen, daß Großbritannien ersichtlich immer mehr ins bolschewistisch-fahrig Wasser gleitet, um bei der erwarteten künftigen Auseinandersetzung

zwischen Moskau und Washington die „balance of power“ halten zu können. Eine etwas andere „Gleichgewichtspolitik“, als sie London früher zu betreiben pflegte.

Im Verhältnis des Dreiecks Moskau-Washington-London verspürt man immer wieder ein Mißtrauen, am deutlichsten vom Kremel ausgehen. Daran knüpfen schwedische Blätter ihre Kombinationen über den Verbleib Litwinows und Maiskys, die beide in die sowjetische Hauptstadt beordert wurden der Washingtoner Botschafter sogar schon vor längerer Zeit, ohne daß man bisher etwas über ihre Rückkehr auf ihre Diplomatenposten vernommen hätte. Die schwedischen Blätter wollen wissen, Litwinow habe in den Vereinigten Staaten zu tiefe Wurzeln geschlagen, was durchaus nicht in Stalins Politik des Mißtrauens paßt. Ob nun ein sowjetisches Revirement bevorsteht oder nicht, erscheint uns nicht amtlich, die Auslegung durch neutrale Kreise jedoch symptomatisch. Auch dort kann man das Tauziehen um eine künftige Weltherrschaft nicht übersehen.

London, das ja hiebei immer mehr auf den zweiten Rang verwiesen wird, sucht sich mit dem anderen in den Hintergrund geschobenen Bundesgenossen zu trösten. In den nächsten Tagen wird Tschiangkai-scheks Außenminister Soong in London erwartet. Vernon Bartlett sucht nun diesem Besuch in einem Kommentar in „News Chronicle“ besondere Bedeutung beizumessen. Er schreibt dabei u. a. von der „vierten großen Macht unter den Alliierten“. Die Briten fühlen sich also noch als dritte große Macht bzw. wollen nicht sehen, daß es eigentlich nur noch um zwei geht. Der britische Imperialismus hat ausgespielt, der nordamerikanische und der moskowitzische strecken ihre Fangarme aus, während der alljüdische im Hintergrund auf das Chaos lauert, um darauf sein jüdisches Weltreich aufzubauen. Sie vergessen bei ihrem Planen alle nur eines, was aber sehr wichtig ist: die ihnen gegenüberstehende geballte Kraft der Dreierpaktmächte, die ihre Pläne wie Seifenblasen zerplatzen lassen werden. Man kann ja auch nicht verlangen, daß die Achsengegner bei ihren agitatorischen Träumereien Realität mit-sprechen lassen. Um so stärker wirken diese jedoch auf der anderen Seite, wo die Macht des Schwertes einen Frieden schaffen wird, in dem nicht zwei Riesenmarionetten am Bindfaden Judas die Welt zu unterdrücken versuchen, sondern die Völker als selbständige, freie Glieder naturgegebener Völkergemeinschaften miteinander an dem gewaltigen Werk einer politischen, wirtschaftlichen und kulturellen Neuordnung der Welt arbeiten werden.

Tschungkings „Fünf-Punkte-Forderung“

Offene Worte der Zeitung „Takungpao“ — Außenminister Soongs neue Bittreise

Stockholm, 27. Juli. (Eigenbericht.) Die letzten Jahre haben den betrogenen Tschungkingchinesen deutlich vor Augen geführt, daß die anglo-amerikanischen Politiker zwar Großartiges leisten in bezug auf Beschwörungen zum Aushalten der von ihnen als Werkzeug benützten Staaten, jedoch niemals um eine Ausrede verlegen sind, wenn es darum geht die Unmöglichkeit der Einlösung in Bausch und Bogen gezeibener Versprechungen zu begründen. Es ist die Aufgabe des zur Zeit in London weilenden tschungkingchinesischen Außenministers Soong wieder einmal die Erfüllung der hoch und heilig ergebenen Hilfsgelübde zu verlangen.

Auf welcher Linie die chinesischen Forderungen liegen, geht aus einer tschungkingchinesischen Stimme hervor. Die tschungkingchinesische Zeitung „Takungpao“ stellt mit deutlichem Vorwurf gegen England und

die USA in fünf Punkten zusammen, was für China notwendig sei um sich mit Japan messen zu können: 1. Vermehrte Lufttransporte um Tschungking mit Kriegsmaterial zu versehen; 2. Öffnung des heißt Rückeroberung der chinesischen Häfen, damit Tschungkingchina schnellstens die Vorräte erhalte. Die es unzugänglich brauche; 3. müßten Japans Seeverbindungen abgebrochen werden so daß es an der Ausübung seiner Hilfsmittel auf den Inseln im Südpazifik und in den besetzten Gebieten Chinas gehindert werde; 4. müsse eine Offensive im nördlichen Pazifik in Gang gesetzt werden, um die Moral der Japaner herabzusetzen“ und ihre Offensivkraft im Südpazifik zu schwächen; 5. sei eine Bombardierung der japanischen Verkehrsverbindungen und Kriegsmaterialverbindungen in Nordchina und der Mandschurei erforderlich.

Neuer ungarischer Außenminister

Budapest, 27. Juli. Der Reichsverweser ernannte auf Vorschlag des Ministerpräsidenten und Außenministers von Kallay den Gesandten und bevollmächtigten Minister Jenö von Ghyczy zum Außenminister.

Der neue Außenminister von Ghyczy gilt als einer der erfolgreichsten und erfahrensten Diplomaten des ungarischen Außendienstes. Er steht im 50. Lebensjahr, war Teilnehmer des ersten Weltkrieges und begann seine diplomatische Laufbahn noch im Außenministerium der österreichisch-ungarischen Monarchie in Wien. Ghyczy ist einer der gründlichsten Kenner des Minderheitsproblems und hatte sich auf seinen Auslandsposten nach dem ersten Weltkrieg in Wien, Sofia, Prag und Belgrad vor allem dem eingehenden Studium dieser Frage gewidmet. Von 1936 bis 1939 war Ghyczy der ungarischen Gesandtschaft in Berlin als Legationsrat und Geschäftsträger zugeteilt. Von dort in die ungarische Hauptstadt zurückversetzt, wurde er zum Leiter der politischen Abteilung des Außenministeriums und 1941 zum ständigen Stellvertreter des Außenministers ernannt, welche Posten er bis zu seiner nun erfolgten Ernennung zum Außenminister bekleidete.

Schicksale amerikanischer Präsidenten

Wie Sie endeten... / Mord und Korruption von Lincoln bis Harding Von Ellen Aram

In den Vereinigten Staaten von Amerika wird der Präsident auf vier Jahre von dem amerikanischen Volk gewählt, so schreibt es die Verfassung vor. In Wirklichkeit spielen sich bei der Wahl und im Laufe der Regierungszeit Dinge ab, die dem Volk bewusst vorhalten werden und die nur den Drahtziehern bekannt sind.

Hat das Volk sich aber trotz diesen unsauberen Wahlmanövern nicht beeinflussen lassen, sondern in seinem gesunden Instinkt doch einen Präsidenten gewählt, der tatsächlich für das Wohl und Wehe des Volkes und des Landes regiert, so müssen die Dunkelkammer für die Sorge tragen, daß der Revolver das vollendet, was die unsaubere Wahlkollation nicht vollbracht hat.

Mackinley raubt Kuba und die Philippinen

Im Weißen Haus in Washington zerbrach man sich im Jahre 1897 die Köpfe, was wohl den Präsidenten MacKinley dazu veranlaßt haben mochte, diesen windigen Kapitän Stenton, dies übelbeleumdete Subjekt, in geheimer Sitzung zu empfangen: Niemand wurde vorgelassen, wenn Stenton sich beim Präsidenten befand.

Der geheimnisvolle Besucher

Während die Mitglieder des Senats ihre Köpfe überanstrengten, um dies Rätsel zu lösen, saß Stenton MacKinley gegenüber und versuchte von diesem möglichst hohe Prämien für seine Arbeit herauszuschlagen.

Unter hunderttausend Dollar pro Fahrt kann ich nichts mehr übernehmen, Präsident, das Risiko wird immer größer, und wenn ich schon meinen Kopf riskiere, dann so teuer wie möglich.

Mit kühler Überlegenheit musterte Kinley seinen Besucher; ein leichtes ironisches Lächeln umspielte seine Züge, dann erwiderte er: »Nun, Stenton, dann müssen Sie es eben lassen. Es gibt noch andere Männer, die gern einen guten Nebenverdienst einstecken, ohne gleich an chronischen Größenwahn zu leiden. Sie verdienen durch ihren Waffenschmuggel nach Kuba genügend Geld; wenn ich Ihnen also pro Fahrt 20.000 Dollar bewillige, ist das ausreichend genug.«

»Ja, wenn es nur der Waffenschmuggel wäre, dann schon«, lachte Stenton frech, »dabei ist das Risiko nicht allzu groß. Aber ich habe doch von Ihnen noch die ehrenvolle Aufgabe, die Bevölkerung gegen Spanien möglichst so stark aufzuwiegeln, daß eine offene Rebellion ausbricht und Sie einen Grund haben, einzugreifen. Ich verstehe ja, daß es Sie reizt, Kuba zu annektieren, dann dürfen Sie aber auch gegen die Männer, die Ihnen dazu verhelfen, nicht kleinlich sein.«

75.000 Dollars Prämie

»Gut, 50.000 Dollar pro Fahrt, Stenton. Das ist mein letztes Wort, sonst suche ich mir einen anderen Mann.«

»Einverstanden, Herr Präsident«, grinste Stenton und reichte Kinley seine Hand hin.

»Es geht auch ohne Handschlag, Stenton«, warf Kinley kurz hin. »Ihre Finger sind mir zu dreckig.«

»Aber gut zu gebrauchen, Herr Präsident«, fauchte Stenton.

»Die Unterredung ist beendet«, bestimmte Kinley, und brummend verließ Stenton den Raum.

Kurz darauf brach der offene Aufstand in Kuba aus. Amerika unterstützte jetzt die Rebellen auf Kuba ganz öffentlich gegen Spanien, und am 20. April 1897 erfolgte die Kriegserklärung.

Dann sorgte MacKinley dafür, daß Stenton die gleiche Taktik mit den Philippinen verfolgte.

Stenton arbeitete gut. Nachdem er beim Präsidenten eine Erhöhung seiner Prämien auf 75.000 Dollar durchgesetzt hatte, lockte er den Anführer des Philippinenaufstandes gegen die Spanier auf die Seite der Yankees mit dem Schwindel, die Amerikaner führten den Krieg gegen Spanien nur, um die Unabhängigkeit für die Philippinen durchzusetzen. Der Führer der Philippinen, Aguinaldo, glaubte den Einflüsterungen Stentons, und jetzt brach auch auf den Philippinen der Aufstand in großem Ausmaße los.

Am 1. Mai 1898 wurde die spanische Flotte bei Cavite von den Amerikanern vernichtet; im Juli Santiago von den Amerikanern genommen, Spanien sah sich genötigt, Frieden zu machen.

Wortbruch und Verrat

Aguinaldo nutzte die Gelegenheit und rief am 3. Juli die Republik auf den Philippinen aus. Er glaubte sich dazu berechtigt, denn MacKinley hatte ihm ja die Unabhängigkeit der Philippinen zugesichert.

Am 12. August schloß Spanien mit Amerika Frieden und Kuba trat Puerto Rico und die Philippinen an die Vereinigten Staaten ab.

Kinley hatte erreicht, was er wollte: die überseeischen Besitzungen der Spanier waren in die Hände der Amerikaner gefallen.

Aber die Philippinen dachten gar nicht daran, ihre Freiheit aufzugeben, für die sie ge-

kämpft hatten, und Aguinaldo kämpfte jetzt gegen die Yankees.

Bis Anfang 1901 tobte der Kampf zwischen Amerika und den Philippinen. Eine Entscheidung wurde nicht erzielt, denn der Führer der Philippinen, Aguinaldo, war ein zäher Kämpfer und ein tüchtiger Führer. Kinley war verärgert, daß diese kleine Insel dem großen Amerika solch hartnäckigen Widerstand leistete.

Zwei dunkle Ehrenmänner

Und wieder saß eines Tages im März 1901 Stenton dem Präsidenten gegenüber. »Wieviel?« fragte Stenton nur lakonisch.

»So geht das nicht, Stenton, Sie müssen die Bedingungen genau einhalten, die ich Ihnen stelle. Aguinaldo darf auf keinen Fall ermordet werden, das würde dem Aufstand nur neue Nahrung geben. Aguinaldo muß gefangenommen werden, und zwar auf amerikanischem Boden. Das weitere ist dann meine Sorge. Wie Sie Aguinaldo dazu bringen, daß er hier gefangenommen werden kann, ist Ihre Sorge. Gelingt es Ihnen, meine Bedingungen einzuhalten, bekommen Sie eine Million Dollar. Wird Aguinaldo getötet, ist Ihr Kopf verwirrt. Verstanden?«

»Eine Million Dollars«, flüsterte Stenton beinahe andächtig. »Und wie hoch ist der Vorschuß?«

»Nicht einen Cent!«

»Dann müssen Sie einen anderen beauftragen, Präsident.«

»Gut, Stenton, und Sie bleiben einstweilen hier in Gefangenschaft, damit Sie nicht plaudern.«

»Eine Gemeinheit!« fuhr Stenton hoch.

»Aber die einzig richtige Art, mit Leuten Ihres Schlages zu verhandeln«, fand Kinley verächtlich.

»Also gut, ich werde die Bedingungen annehmen.«

»Aber keine Zeit verlieren, Stenton...« Und Stenton verlor keine Zeit.

Ende März befand Aguinaldo sich schon in Gefangenschaft der Amerikaner. Auf den Philippinen wurde verbreitet, Aguinaldo sei gefangenommen worden, weil er Verrat plane.

Kinley hatte richtig spekuliert. Mit der Gefangennahme war der Freiheitskampf gebrochen. Mehrere Abteilungen der Freiheitskämpfer kapitulierten und die Philippinen gerieten unter die Oberhoheit der Vereinigten Staaten.

Fortsetzung folgt.

Curosa macht Krach / Zehn Lorbeerkränze — und noch zu wenig? Humoreske von Stefan Stargg

Curosa war kein Caruso, aber auch ein Sänger. Diesmal sang er die Hauptrolle in dem Stück »Der enterbte Prinz«. Am Schluß der Aufführung gab es reichen Beifall. (Oder waren Sie etwa schon einmal bei einer Theateraufführung, in der es keinen Beifall gab?) Es gab aber nicht nur Applaus, es gab auch Lorbeerkränze. Für den Sänger Curosa. Eine stattliche Anzahl Lorbeerkränze.

Als sich der Sänger Curosa in der Garderobe abschminkte, schimpfte er fürchterlich. Ungeheuerlich! Mit Lautstärke dreizehn. Die Garderobefrau erzitterte. Sie lief zum Inspizienten.

»Herr Curosa schimpft, daß es nicht zum Aushalten ist«, erzählt sie. »Er sagt, daß man ihn um den Erfolg und um den Ruhm bringe. Er droht, sein Engagement sofort zu kündigen!«

»Aber«, sagte der Inspizient, »was will denn Curosa? Er hat doch schließlich zehn Lorbeerkränze bekommen!«

Da tuschelte ihm die Garderobefrau einige Worte ins Ohr.

»Da bin ich nicht zuständig!« rief darauf der Inspizient. Und er lief zum Regisseur. Dem

erzählte er die Sache mit dem Sänger Curosa. »Was will er denn?« meinte der Regisseur, »er hat doch schließlich zehn Lorbeerkränze bekommen!«

Leise flüschte daraufhin der Inspizient dem Regisseur einige Worte ins Ohr.

»Dann ist freilich Curosa im Recht!« erklärte der Regisseur, »ich werde sofort zur zuständigen Stelle gehen!« Und er ging zum Direktor. Dem erzählte er, wie sehr Curosa unzufrieden sei und daß er schimpfend drohe, sofort zu kündigen.

»Warum?« fragte der Direktor. »Wo er doch zehn Lorbeerkränze bekommen hat?«

Einige leise Worte klärten ihn auf. »Der Zuständige muß her!« rief der Gewaltige aus. Und er lief schnurstracks zum Reklamechef.

»Was haben Sie angerichtet!« machte er diesem Vorwürfe. »Sie bringen unseren Meister Curosa um Ehre und Ruhm, und er droht uns jetzt zu kündigen!«

Der Reklamechef lächelte, »er hat doch keine Ursache! Schließlich hat er doch zehn...«

»Sie Trottel!« brauste der Direktor auf. »Aber er hat zwölf bezahlt!«

Das Schaf im Minenfeld / Eine packende Fronterzählung von Hermann Müller

Wir hatten ein kleines schwarzes Schaf, so wie andere Kompanien ihren Hund haben. Das heißt: ich hatte das Schaf und betreute es. Als ganz kleines Lamm war es mir zugelaufen. Wer weiß, wohin sich seine Mutter verirrt hatte und in welcher Bratpfanne sie schmorte. Ich habe das Vertrauen des Tieres nicht enttäuscht und ihm das Leben gerettet. Die Kameraden schweigten nämlich, als sie das Tier sahen, in ausschweifenden Phantasien, wie man es am besten zubereiten könnte. Ich redete ihnen ein, daß dies unrentabel sei und wir viel mehr davon hätten, wenn wir es groß fütterten. Später behauptete ich, daß man es noch vorher scheren müsse, weil um die Wolle schade sei, wenn wir es vorzeitig schlachteten. Ich bin nicht überzeugt, daß die Kameraden meinen Ausflüchten besonderen Glauben schenkten. Jedenfalls aber ließen sie mich und das Schaf ungeschoren, das mir wie ein Hund treu und anhänglich auf Schritt und Tritt nachließ.

Gestern hatte ich Feldwache. Gut getarnt lag ich hinter einem Strauch und blickte auf das ausgedehnte Minenfeld, das zwischen uns und den Feind einen Riegel schob.

»Mäh!« Langgezogen tönte es von links her. Mich riß es herum. Das Blut gefror mir in den Adern: — das Schaf war mir gefolgt und tänzelte nun im Minenfeld herum.

Mein erster Gedanke: die Gefahr, in der das Tier schwebte. Es war ein Wunder, daß es noch nicht hochgegangen war. Leise lockte ich es. Das Schaf antwortete mit einem freudigen Geböke und blickte sich suchend um. Bei jedem Schritt, mit dem es meinen Ruf nachging, wartete ich auf die Explosion. Und bei jedem Schritt wiederholte sich das Wunder: das Tier wich unbewußt den zahllosen Drähten aus, die den Tod bedeuteten.

Je näher das Tier an mich herankam, desto brenziger wurde die Situation auch für mich. Dort in der Mulde lagen die schweren Brocken besonders dicht. Wenn sie gelöst wurden, bekam auch ich mein Teil ab.

Sprachstudien mit Pjotr / Ein heiteres Erlebnis im Osten. Von Uitz, Werner Gieseking

Pjotr, dessen Holzhütte mir als vorläufiges Quartier dient, hat nichts mit dem Namensvetter zu tun, der, mit dem Beinamen »der Große« geschmückt, in die Geschichte eingegangen ist, alldieweil er unter anderem die Schweden bei Poltawa aufs Haupt schlug. Der Pjotr, dem diese Zellen gelten, turnt allabendlich auf die schwindelnde Höhe seines Steinofens, steckt in Lumpen und trägt einen Bart wie Rasputin mit sich herum, einen Bart, in dem ein Schwalbenpöchen unauffällig nisten könnte. Mein Pjotr schlug keine Schweden aufs Haupt, sondern brachte es nur zur Vernichtung von etlichen Feldmäusen, Ratten, Wanzen und Flöhen, wenn sie gar zu aufdringlich wurden.

Und doch ragt er aus der sowjetischen Stumpfsinnsmasse irgendwie bedeutsam hervor. Man schätzt ihn unter seinesgleichen, holt sich Rat bei ihm. Auch kann er einige deutsche Brocken akzentfrei hersagen und spricht sogar urwüchsige deutsche Flüche richtig aus. Er ist ein geistiger Lichtblick in dem Nebeldunst der allgemeinen Unbildung, die dieses »modernste Land der Erde« umfängt.

Mit Pjotr dringe ich, auch das spricht für seinen geistigen Hochstand, in das Gestrüpp der russischen Sprache ein. Mittels Zeichen und Gesten aller Art ist mein Vokabelschatz schon ganz ansehnlich gewachsen. Aber was fehlt, sind die tieferen grammatikalischen Zu-

Und wenn es ausbleib? Verflucht! Dann werden die drüben bestimmt ihren Vorteil wahrnehmen und durch die Gasse einbrechen, die in das Minenfeld gerissen wurde.

Die ganze Stellung in Gefahr! Die Kameraden mit ihr!

Blitzschnell ging ich in Anschlag und feuerte. Mit einem Wehlaut, der mir ans Herz griff, brach das Schaf zusammen.

Mit einer Träne im Auge starrte ich gebannt auf den schwarzen Fleck draußen auf dem grünen Plan.

sammenhänge. Mein Sprachstudium mit Pjotr ist wie ein mechanisches Klavierspiel ohne Noten und Harmonielehre. Wenn man wenigstens ein Lehrbuch hätte!

Sehr oft stellt sich in solchen Lagen der rasche Fingerzeig eines gütigen Gestirns ein. Beim Lesen einer Zeitung stoße ich von ungefähr auf die Anzeige eines »Fremdspracheninstituts«. Es ist von Schnellkursen durch Selbstunterricht die Rede, vom mühselosen Erlernen fremder Zungen, das geradezu zur Lust anwachse, wenn man in dem betreffenden Lande welle. Spielend leicht und schnell bleibe die Aussprache am Gaumen haften. Dies alles und noch mehr steht in dem Inserat, das mit dem kategorischen Imperativ schließt: Lassen Sie sich von einem Landesbewohner, dessen Sprache Sie beherrschen wollen, jedes Kapitel vorlesen! Achten Sie dabei auf die richtige Aussprache und prägen Sie sich den fremdartigen Tonfall ein!

Den Wink des Schicksals verstehend, richte ich ohne Zögern einen Brief an jene vielsprachige Firma und bestelle den Lehrgang für Russisch. Drei Wochen muß ich mich bis zum Eintreffen der Lernmittel gedulden. Sie verstreichen nicht ungenutzt: in der freien Zeit, die der Frontdienst läßt, arbeite ich mich langsam, aber unaufhaltsam immer weiter im Dickicht der russischen Vokabeln vor. Von Pjotr lerne ich sogar das wilde Lied vom

Unser SCHATZKASTLEIN

Spruchweisheiten

Der Mensch muß zur Arbeit gehen wie der Vogel zum Fliegen.

An der Arbeit ist noch keiner zugrunde gegangen.

Ein Bauer, der nicht ackert, eine Henne, die nicht gackert, bleiben nicht lange auf dem Hof.

Nur der Fleiß ist des Glückes Bruder.

Wer Glück hat, dem kalbt sogar der Ochse. Die Frau kann in der Schürze mehr forttragen, als der Mann heimbringen kann mit Roß und Wagen.

Wirtstöchter und Müllerhennen passen in kein Bauernhaus.

Schreikind, Gedeihkind.

Mit Kindern wird der Himmel verdient.

Kleine Kinder, kleine Sorgen; große Kinder, große Sorgen.

Was sich liebt, das neckt sich.

Bis Abend glänzt kein Morgenrot, drum spar bei Zeiten für Alter und Not.

Willst du der Vernunft dein Ohr verstopfen, wird sie dir bald auf die Finger klopfen.

Durch Betrug und Spiel, durch Weiber und Wein wird der Mangel groß und der Wohlstand klein.

Soll dich der Pflug zum Wohlstand führen, so mußt du selbst die Glieder rühren, selbst Pflugschar oder Peitsche führen.

Selbst gesponnen, selbst gemacht ist die beste Bauerntracht.

Auch germanisches Rechtsgut wurde in Sprichwörtern festgehalten.

Ein Zeuge ist kein Zeuge, er sei geschworener Richter oder Bischof.

Durch zweier Zeugen Mund wird allerwärts die Wahrheit kund.

Keines Juden Eid geht über Christenheit. Juden muß man mit Juden überzeugen.

Hörsagen ist halb gelogen, was aber die Augen sehen, betrügt das Herz nicht.

Ein Augenzeuge gilt mehr als zehn Ohrenzeugen.

Die Augen glauben sich selbst, die Ohren anderen Leuten.

Wenn die Zeugen sterben, sind Briefe immer sicher.

Zeugen können vergessen, aber Handschriften nicht.

Augen auf, Kauf ist Kauf.

Wer die Augen nicht auf tut, muß den Beutel aufmachen.

An der Hunde Hinken, / An der Huren Winken, / An der Krämer Schwören, / Und der Frauen Zähnen / Soll niemand sich kehren. / Denn der Krämer schwört um das Geld, / Hunde hinken und Weiber weinen / wenn's ihnen gefällt.

Das Erbe geht nicht aus dem Busen, / Das Gut erbt von Kind auf Kind, soweit als man immer reichen kann. / Was Vater und Mutter lassen, das soll die Geburt besitzen, / Was von Vater- oder Mutterfrucht kommt, / Soll geerbt sein bis ins neunte Glied.

Wetterregeln gibt es eine Unzahl. Sie sind sicher in einer ganz bestimmten Gegend entstanden, gelten daher nicht für das ganze Reich. Man hat sie aber gedankenlos dahin übertragen. Deswegen sind sie unzuverlässig. Darum sagt der Bauernmund: Wenn der Hahn kräht auf dem Mist, ändert sich das Wetter, oder es bleibt, wie es ist. — Aber wenn die Hunde Gras fressen, dann gibt es Regen.

Th. Graue.

Voran! Voran!

Wir schreiten — Kolonnen.

Voran! Voran!

Wir haben begonnen.

Packt an! Packt an!

Die Hämmer schwingen —

Schlagt zu, schlagt zu!

Wir schaffen — vollbringen.

Auch du — auch du!

Die Straßen hallen

Von unserem Schritt.

Du, einer von allen,

Zieh mit, zieh mit!

Wir schreiten — Kolonnen.

Voran! Voran!

Wir haben begonnen.

Packt an! Packt an!

Ferdinand Oppenberg

Räuberhauptmann Scherz, aber nur der oberflächlichen Sinn, nicht aber den eigentlichen Kern der Textzeilen erfassend. Aber jeden Tag muß ja der bestellte Schnellkurs eintreffen!

Und er trifft ein. Schon von weitem winkt der Reiter, als er, den Feldpostsack vor sich auf den Sattel gelegt, von der Höhe auf unser tief geducktes Dorf zugaloppiert.

Der Schnellkurs besteht aus einem Buch, mit dem ich Pjotr aus der Ofenhöhe locke. Er stößt einen unartikulierten Schrei aus, der Freude ausdrückt. Immer lebhafter werden seine Gesten, und immer lebhafter sprudelt der Fluß seiner unverständlichen Rede, je näher ich ihm mein Buch hinhalte. Sicherlich ist es die Manifestation der Freude des geistig gebildeten Individuums an den kulturellen Gütern der Menschheit, als deren Sinnbild ihm mein Buch erscheinen muß.

Schließlich, als seine aus heiserer Kehle geschleuderten Worte sich strömschnellenhaft zu überschlagen scheinen, lasse ich den Kompanie-Dolmetscher kommen. Wie ein Kartenhaus fällt schlagartig das Gefüge all meiner idealen Vorstellungen zusammen. Denn Pjotr, so sagt der Dolmetscher, habe mir sagen wollen, daß er nicht lesen könne. Er sei Analphabet... ..

Gorenjski zarome!

Friedrich Veliki obišče Wilhelmstein

Friedrich Veliki je smatral za hrbenico države zdrav kmečki stan. Po sedemletni vojni, je bila njegova glavna skrba, da odstrani posledice vojne. Vedno je bil dostopen novim pobudam in pripravljen, da se osebno prepriča o vzornih napravah.

Tako je prišel leta 1749, tudi nekoč o priliki večjega potovanja k grofu Wilhelmu Bückerburškemu na grad Hagenburg. Ta častnik, ki se je izkazal kot vajaški organizator v Španiji in na Portugalskem, je bil znan predvsem po svoji vojaški in vzgojni šoli, ki se je nahajala v majhni pomorski trdnjavi »Wilhelmstein« na umetno napravljenem otoku v morju Steinhuder.

Vprvič se je seznanil veliki kralj v tem zavodu s pumpniklom, na poseben način podolgovato pečenim polnorženim kruhom. Ta iz Vestfalskega izhajajoči kruh si je pridobil vedno več prijateljev in je bil l. 1849. končno uveden tudi na dvoru kralja Fridrika Viljema IV. Pruskega. Ni ga smelo manjkati pri nobeni njegovem zajutruku.

Storimo tudi tako!

Slika v okrožni hiši Radmannsdorf

Kot smo nedavno poročali, naj bi krasila novi Landratsamt v Krainburgu fresko slikar profesorja Lobisserja, za katero so kartoni že zgotovljeni. Sedaj zvemo, da hoče tudi Radmannsdorf okrasiti svojo okrožno hišo s stensko sliko v stopnjšču. Z izvršitvijo je poverjen znan akademski slikar Otto Bestereimer. Na obisku v ateljeju hiše umetnikov v Klagenfurtu smo videli že precej izgotovljen karton. Prikazuje velikopotezno zasnovano skupino, mož in žena, v varstvu mogočnega orla. Pod skupino pridejo besede Goetheja: »Wir bekennen uns zu dem Geschlecht, das aus dem Dunklen ins Helle strebt!« (Priznavamo se k rodu, ki stremi iz teme proti soncu). Že te dni bo začel Bestereimer z delom stenske slike same.

Mladi železničarji v laborišču za šolanje v Ablingu

Iz vseh Gauov ravnateljstva državnih železnic — Dr. Zedmann je govoril

Predsednik ravnateljstva državnih železnic Villach, Pg. dr. Zedmann, je te dni obištal laborišče za šolanje železničarjev v Ablingu. V pokrajinsko tako mično, ob stočiču Save in ablinškega prelaza ležečem, lepem laborišču se sedaj nahaja 88 mladih delavcev in pomočnikov nemških državnih železnic, torej del njihovega naraščaja za nižjo in srednjo službo. Tu so se sešli iz vseh Gauov ravnateljstva Villach na 14 dnevno tovariško taborenje.

Mladiči so zapustili s svojimi predavaji, predvsem vežbanjem, petjem in športnimi vajami pri navzočih gostih najboljši vtis. Po normalnem delovnem načrtu je govoril predsednik ravnateljstva državnih železnic zelo navduševalno mladeničem.

Nemške državne železnice, največje prevozno podjetje sveta — tako je izvajal, morajo danes

Finančno posvetovanje mesta Krainburg

Finančni položaj mesta urejen, se dobro razvija — premoženje se je povečalo

V častiljivi mestni dvorani Krainburga se je posvetoval mestni župan Pg. Mörth s svojimi svetovalci: Deckerjem, finančnim inšpektorjem Brettschneiderjem, Schulratom Wüstnerjem, Bauratom Ing. Justom, Ing. Luckmannom, Hansom Galletom in Heinrichom Kornom o letnem obračunu 1942. Potem ko se je na kratko spominjal umrlega mestnega uslužbenca Urbasa Franza, je omenil župan zaslužno delovanje pri finančnem razvoju mesta v preteklem računskem letu, ki sta ga vršila oba njegova uradna prednika dr. Markgraf in po njegovem odstopu septembra 1942 njegov namestnik Decker do 19. februarja 1943.

Za preteklo računsko leto se je moral napraviti proračun — prvi pod nemško civilno upravo —, ki ni imel za podlago nobenih uporabnih podlag in skušnje. Postavke so bile daleko preizkušene. Ker se je računalo na davčne zaostanke, se lahko označi davčno moralo za dobro. Bili so tudi s časom zvezani izredni izdatki. Dolgovi mesta so se znižali za 33.900 RM, premoženje se je pa povečalo z rezervami in pridobitvijo zemljišč za 200.000 RM. Navzlic tem izrednim razmeram so se ugodno razvijale mestne finance pri prvem proračunskem gospodarjenju s sredstvi. Lansko leto doseženi davki se skoro ne bodo v tekočem računskem letu bistveno spremenili. Finančni odkaz se je pomembno znižal, tudi okrožna doklada se bo vprvič pobirala. Obe obremenitvi se bosta pokrili iz prebitkov preteklega računa. Tako se je izravnavalo vkljub

potrebni gradbam v precejšnji višini in pri storitvi dolžnostnih rezerv redno gospodarstvo tekočega računskega leta.

Za zgradnjo gasilskih ribnikov v Wartu, »Neue Heimat«, šolske barake itd. ni na razpolago sredstev, financirana bo z odobrenimi potrebnimi odkazi.

Po sporazumu se je zahvalil župan svetovalcem kot izvoljenim častnim uradnikom mesta, ki vrše svoje dolžnosti poleg svojega poklicnega dela, za njihovo odgovorno posvetovanje v preteklem računskem letu. Priznal je težave, ki so jih pri tem imeli, da dobe za njegove ukrepe razumevanje pri prebivalstvu. Tudi je priznal pridnost in gorečnost uradnikov, nastavljenecv in delavcev.

Posvetovalci so se tudi o prodaji zemljišč selišču »Neue Heimat« in plačilu zemljišča, ki meri okoli 5000 kv. m za otroški vrtec NSV v Wartu. Krainburg bo postal mesto z okoli 20.000 prebivalci. Ta cilj si je postavil Chef der Zivilverwaltung, Gauleiter in Reichsstatthalter v Kärntnu dr. Rainer z županom, ko je ta bil še v vojaški suknji, prišedši od Kubana, kjer je vojaško upravljal 6000 kv. km najrodovitnejše zemlje. Danes prebiva okoli 14.000 ljudi v mestu Krainburgu, na 2500 ha, to je 560 prebivalcev na kv. km, med tem ko nad 2000 ljudi živi v okoliških občinah, ki so zaposleni v mestu in ki radi pomanjkanja stanovanj ne morejo prebivati v mestu. Gradnja selišča »Neue Heimat« odpravlja zaenkrat najhujšo stanovanjsko stisko.

Pridelovanje ajde na Gorenjskem

Važnost ajde za čebelorejo in prehrano

Prav v teh dneh je po Gorenjskem največja setev ajde. Zato ne bo odveč, če spregovorimo nekaj besedi o ajdi, ko je v času nje-nega cvetja vsa Gorenjska tako krasna, zlasti če imamo opazovati priliko to krasoto iz naših gora.

Ajda, (imenovana tudi jeda, fejda, heida; nemško se imenuje ajda das Heidekorn, der Buchweizen), je važna rastlina za naše kraje, ker raste tako hitro, da jo je mogoče po strnišču sejati kot drugi pridelek, in ker daje zrnje, iz čegar moke pripravljamo izvrsten in tečen ajdov kruh in še boljše ajdove žgance. Ajda je prišla v naše kraje iz jutrovnih dežel za časa križarskih vojsk, in sedaj se povsod prideluje v toliko množini, da je med 15. av-

gustom (Vel. smarnom) in 10. septembrom Mal. smarnom) najlepši kras gorenjskih krajev.

V stopah izluščeno zrnje se rabi za kašo, njeno zrnje je dalje prav izvrstna piča za kokaši in za mlade pujske. Slama (ajdovica) se rabi večidel za nastil, za krmo ni dosti vredna kot sama, pač pa nam pride pri spomladi, če jo režemo med mlado svežo travo, v času ko prehodno krmimo živino od suhe na svežo krmo. Iz ajdovega zrnja se da pridelovati tudi špirit.

Bogato pašo dobe v ugodnih letih na ajdi tudi pridne čebele, in letina medu je po naših krajih v tesni zvezi z rodovitnostjo ajde. Kjer ni ajde, ondi tudi ni pravega čebelarstva. Mnogo ajde je prvi pogoj čebelarstva. Ni je rastline pri nas, ki bi dajala toliko in tako okusnega medu, kakor ajda. Zadnja tretjina avgusta in prva tretjina septembra, ako je mirno in toplo vreme, so tisti dnevi, ko čebele največ nanosijo najboljšega medu. Treba je samo dopolniti iti v teh dneh, ko cvete ajda med ajdovimi njičami, pa nas že neizmerno prijeten duh opominja, da je tukaj tako rekoč tovarna medu. Kakor travniški stroji, tako šume in brencje pridne delavke-čebele po cvetoči ajdi, izkoriščajoč presladki vir medu.

Ajda je hitro rastoča rastlina in je zelo občutljiva proti mrazu in slani. Njeno cvetje se težko oplodi. Za dobro oplodbo je treba pridnih čebelic in ugodnega mirnega vremena. Čebele nabirajo med (nektar) iz malih žlezic, takozvanih mednikov, ki se nahajajo na dnu pestiča tam, kjer so priraščeni prašniki. Pri nabiranju prenašajo čebele cvetni prah na pestiče in posredujejo na ta način oplodbo. V ugodnih letih je ajda medena in rodovitna; ako pa dežuje med cvetjem, tedaj ajda slabo rodi.

(Nadaljevanje na 6 strani)

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Unfallverhütung im Haushalt

Preprečanje nezgod v gospodinjstvu

Der Beauftragte für Sozialversicherung beim Chef der Zivilverwaltung für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains hat die von der Sozialversicherungskasse in Krainburg ausgearbeiteten Unfallverhütungsvorschriften für Haushaltungen genehmigt und sie mit Wirkung vom 1. Juli 1943 in Kraft gesetzt. Von diesem Zeitpunkt an sind alle Haushaltungsvorstände, die Hausangestellte (Hausgehilfinnen, Köchinnen, Bedienerinnen u. ä.) beschäftigen, verpflichtet, für eine gefahrlose Gestaltung der Arbeit im Haushalt zu sorgen und haben alle Arbeitsräume, Maschinen und Gerätschaften so einzurichten und zu erhalten, daß die Versicherten gegen Unfälle und Berufskrankheiten geschützt sind; solange die genannten Einrichtungen Mängel aufweisen, die eine Gefahr für Leben und Gesundheit der Versicherten bedeuten, sind sie der Benützung zu entziehen. Die Hausangestellten hinwieder haben die Pflicht, die Unfallverhütungsvorschriften zu befolgen und unter gewissenhafter Beachtung der ihnen vom Haushaltungsvorstand oder seinen Beauftragten zur Verhütung von Unfällen und Berufskrankheiten gegebenen besonderen Anweisungen und Belehrungen für ihre Sicherheit und die ihrer Mitarbeiter zu sorgen. Wer den Unfallverhütungsvorschriften zuwiderhandelt, wird mit empfindlichen Ordnungsstrafen belegt.

Die Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains in Krainburg wird demnächst mit der Ausgabe dieser lehrreichen Vorschriften beginnen, die in einer Broschüre unter dem Titel „Unfallverhütungsvorschriften helfen Gefahren im Haushalt beseitigen“ als Teil C der Unfallverhütungsvorschriften der Sozialversicherungskasse in Krainburg erschienen sind.

Kriegsversehrte werden Volkspfleger

Vojni poškodovanci postanejo ljudski strežniki

Viele Kriegsversehrte waren in den Gliederungen der Partei politisch tätig, ehe sie Soldat wurden. Ein Beruf, der politische Erziehungsarbeit zur Voraussetzung hat, könnte da für die künftige Berufswahl besonders naheliegen. Das Hauptamt für Volkswohlfahrt weist in diesem Zusammenhang auf den Beruf des nationalsozialistischen Volkspflegers hin. Dieser Beruf hat im nationalsozialistischen Staat einen neuen Inhalt bekommen. In der praktischen Sozialarbeit gilt es auf weite Sicht planend und vorbeugend zu gestalten. Jugendberufshilfe, Jugendhilfe, Wohlfahrtspflege, Gesundheitspflege, Erziehungslehre und Menschenführung sind Teilgebiete aus dem reichen Arbeitsfeld. Die fachliche Ausbildung vermittelt dem künftigen Volkspfleger die nötigen Grundlagen. An ihrem Ende steht die staatliche Anerkennung als Volkspfleger. Der Bedarf an solchen Kräften ist sehr groß. Die Existenzgrundlage ist gesichert und darüber hinaus Vorsorge getroffen, daß in der Ausbildung stehende verheiratete Kriegsversehrte ihre Familie neben dem Studium unterhalten können. Dem Umschulungslehrgang muß eine praktische soziale Tätigkeit von drei Monaten vorausgegangen sein. Dann beginnt die theoretische Ausbildung an der Reichsfachschule der NSV für Volkspfleger. Bewerbungen sind an das Hauptamt für Volkswohlfahrt in Berlin zu richten.

Postani član der Nationalsozialistischen Volkswohlfahrt NSV

je bila za Schwabeja srečno končana premiera pri Soltmannovih.

*

Zlagajo reči v kovčegu.

13 oblek vzame Anita s seboj na potovanje. Werner ji priporoča, da bi vzela še eno več, ker je 13 nesrečna številka. Toda Anita ni babjeverna. Ostane pri 13.

Številke 13 se človek ne bi smel lotiti.

Avtomobil je pripravljen za na pot. Je zelo lep in sama težnja za slavnimi dejavnji ga je. Anita ima s kožuhom obšit športni kostum in je videti sladka.

Vsa rodbina s stranskimi koloni je nastopila pri vozu.

»Dete, vozita se previdno!«

»In piši vsak dan!«

»In, gospod doktor, da nam dekleta ne povozite.«

»Ampak papa!«

»Dobro potujta!«

»In pozdravite mladega gospoda profesorja!«

»Da, bova. Na svidenje!«

»Mladi gospod profesor« je bil zadnje nedelje poslednjič v gostéh pri Soltmannovih. Ko je bila Anita v salonu prednašala družbi nekaj pesmi, je konzul, ne zbujačozornosti, potegnil Schwabeja v sobo za kadike. Schwabe je resen človek. Njega je prosil konzul, naj pač zelo pazi na Anita. Ona je še zelo mlada in še potrebna nadzorstva.

Schwabe je ganjen spričo tolikšnega zupanja, ki mu ga izkazujejo.

(Dalje prihodnjic)

Rolf Lennar:

16

Speemljevalec, ki ni nevaren

HUMORISTICEN ROMAN

Gospa konzulova ljubi sprejeme v velikem slogu. Maximilian oskrbi to s posebnim dostojanstvom.

Drugače pa oskrbuje — če nimajo nikogar v gostéh — vrt in kožo. Kožo zaradi trme gospe konzulove. Ima rada presno mleko. Koža ji ga daje zelo točno. To je njena edina življenska naloga.

Ker Werner pozna navade pri Soltmannovih sprejemih, pride na minuto natančno enajst minut pozneje, da lahko pravilno prezentira Schwabeja kot docenta.

Ne boji se, da bi se Schwabeju pripetil kak faux pas. In četudi. Znanstvenikom to spregledajo.

Navadnemu smrtniku ne.

Znanstveniku daje takle majhen spotikljaj tako rekoč še le potrebni nimb. Prej so opravile to brade. Dandanes so izumrle ali pa so jih domeli v njihovem delovanju. Samo ob sebi je razumljivo, da je znanstvenik bolj domač v vedah, ko v galantnem občevalnem načinu. Snom cuique. Vsakemu svoje.

Ta bojazen glede Schwabeja pa niti najmanj ni bila umestna.

Salonski izpit položi povsem brezhibno.

V prvi vrsti je temu vzrok njegov elegantno prilagajajoči se snoking. Schwabe je v njem v resnici videti tako moder kot kak mlad docent.

K temu pride še, da ga Maximilian ni

oznanil samo kot docenta, ampak kot docenta profesorja doktorja Schwabeja.

Spričo take mladosti in tako izredne množine dostojanstev ostrmi seveda družba, in Schwabe bi bil lahko naredil napako za napako, ki bi jih le spoštljivo občudovali. Toda njegovi rokoljubi so povsem eksaktni. Vežbanje glede njih se je zelo splašalo.

Werner spočetka kritično opazuje svoje-ga gojenca kakor kak pedantičen pedagog, kakor kakšna zaskrbljena koklja svoja piščeta — toda kmalu ga pusti samega tekati okrog.

Iz same sramežljivosti Schwabe ne prekliče naslovov profesor in doktor, ker se boji, da mu potem tudi ne verjamejo docenta. Čeprav si ne more razlagati, kako sta oba nastala.

Werner tudi ne.

To ve Maximilian.

Maximilian je seveda vedel od Wernerja, da bo pripeljal s seboj docenta. Kakopak je Maximilian to takoj pripovedoval svoji zakonski drugi polovici.

Da dela docent seveda le z glavo, je bilo Maximilianu takoj jasno. Toda kaj natančnejšega si pod tem ni mogel predstavljati. Messar seka, pek mora ob štirih zarana vstati, da pridejo žemlje o pravem času, krojač mora rad sedeti — toda kaj dela docent, mu je bila neresljiva uganka.

Njegovi zakonski polovici tudi.

Zateče se k malemu Dudenovemu slovarju in izsledi: docent = visokošolski učitelj, metnik stolice.

Imetnik stolice.

Aha. Visokošolski učitelj. Torej tako nekako kot profesor in doktor.

In kratkomalo ga oznani kot takega.

Tako je torej Schwabe naenkrat postal profesor.

Pri Soltmannovih mu je izoborno ugajalo. Samemu sebi se čudi, da se tako dobro znajde v tem miljeju. Anito, ki je globoko dekolitirana in kaže veliko svoje lepote, še več pa je da slutiti, občuduje skrivši. Ali je ta postala lepa! Njegova sosedja pri omizju mu zdaleka ni tako ugajala. Anita bi mu bila ljubša. Ampak tu je seveda sedel Werner poleg nje. Ta je bila njegova.

S svojo sosedo pri mizi se je zabaval o prosveti in o tem, da stonoga nikdar ne zamenja svojih nog. Bil je v resnici dobro razpoložen.

Nekatere jedi je pustil iti mimo, ker mu ni bila znana točna uporaba vsaki osebi obilno dodeljenih, tesnobno različno oblikovanih nožev in vilic. Izjavil je pri tem, da mu ravno ta jed ne ugaja posebno. Z jokavim očesom je potem gledal za izginjajočo slaščico.

Werner ga mora brezpogojno poučevati še nekaj ur. Dopustiti, da ti uidejo taki ulti, je prav za prav neodpustljiv greh. Toda — vedno obvladati situacijo! ta nauk mu je bil Werner dal kot talisman na pot. Nikoli pokazati svoje slabe strani. Če ne nogavic — pa dokolenke!

Večer je potekel v lepi harmoniji.

Mladi gospod profesor naj le še večkrat pride.

Rad; prav rad; ugaja mu izredno.

Z rokoljubom in z »Milostiva gospa, iskreno sem vam hvaležen za mični večer»

Dve sliki - dva sveta

Nacionalsocialistična vlada si je od vsega začetka prizadevala, napraviti za nemške delavce zdrava stanovanja. Kdor se danes pelje skozi Nemčijo, vidi, kako obdajajo vsa večja in mala mesta obroči naselbinskih hiš, v katerih doraščajo na svežem zraku otroci, bodočnost naroda. Vojna je prekinila ta ugodni razvoj, ki ga je bila Ostmarka deležna le nekaj več, ko eno leto, toda s tem razvoj še dolgo ni zaključen. Socialna izgradnja stanovanj, ki je v rokah Reichorganisationsleiterja dra. Leya, bo imela pozneje velik razmah v povojnem delu. Boljševizem, ki je imel ob pričetku vojne z Nemčijo za seboj že skoro 25 letno gospostvo, pa nasprotno na tem polju ni dosegla ničesar. Zidali so samo palače komunistične stranke, ki skoroda zadušijo male lesenjace, v katerih morajo sovjetski državljani. Ljudje, ki tam stanujejo, žive bedno, človeka nevredno, in bi noben evropski narod ne hotel biti z njimi na isti stopnji. Oblastniki v Kremlju pa se ne naveličajo, hvaliti nam tak sistem, v katerem človek nima nobene veljave, kot raj na svetu. Dve tukajšnji sliki pričata, da ležita med boljševizmom in nacionalsocializmom dva sveta, ki jih ne bo nikoli vezal noben most.

(Bilder: Presse-Hoffmann 1, Scherl 1, Klischee: NS-Gauverlag, Kärnten.)

Pridelovanje ajde na Gorenjskem

(Nadaljevanje s 5. strani)

Njenemu cvetju škoduje, tudi vetrovno vreme, zlasti južni in vzhodni (burja) vetrovi in velika vročina, ki ji cvetje posmudi. Na medenje in s tem tudi na rodovitnost ajde vpliva baje tudi luna. Stari čebelarji zatrjujejo: če je v času cvetja ajde polna luna, tako, da je več noči svetlo, tedaj ajda, kljub lepemu vremenu, ne medli. Ajda ni izbirična glede zemlje, občutljiva je pa glede podnebja. Na peščenolovnatih zemlji nam dobro obrodi. Tudi na osušenem mahovju, noviških, in na lazovih dobro obrodi in raste. Za mrzle kraje pa ni, ravno tako tudi za pregorke in presuhe ne. Ajdi je treba bolj vlažnega in ugodnega podnebja. Strniščna ajda obrodi po ječmenu, rži in pšenici. Sejejo jo tudi po ogrščici. Ajdo je priporočati sejati med mešanico raznih žit, ki jih sejemo za zeleno krmo v jeseni.

Pri ajdi poznamo tudi več vrst ali sort, med drugimi omenimo samo dve; namreč navadna ajda in tatarsko ajdo. Po naših krajih se prideluje navadna ajda katero ločimo po barvi zrnja v črno in sivo ajdo.

1. Navadna črna ajda ima črnorjavo gladko zrnje, ki daje prav dobro moko. Rasti je bolj nizke. V zadnjem času jo je močno izpodrinila siva ajda.

2. Siva ajda ima sivo zrnje, po katerem se nahajajo rjave peglice. Siva ajda se bolj razraste, raste bujnejše in daje več zrnja. Njeno zrnje je za spoznanje drobnejše, zato pa bolj napeto, kakor pri črni ajdi, ono daje dosti moke in lepo moko; zato so začeli prav to vrsto vedno bolj sejati. Posebno cenjena vrsta sive ajde je siva francoska ajda, katero je vpeljala po naših krajih nekdanja c. kr. kranjska kmetijska družba.

(Dalje prihodnjic)

Obnova vzhoda

Kot kaže poročilo o storitvah, ki je bilo predloženo generalnemu guvernerju dr. Franku med njegovim sprejemom na krakovskem gradu, se je žitni pridelek v generalnem guvernementu v preteklih dveh letih bistveno povečal. Tako se je pridelalo l. 1941. 177% pridelka iz l. 1940., dočim se je pridelale l. 1942. za več kot 3 krat povečal.

Ukrajinskim rojakom, ki bivajo v okraju Galicija, generalnega guvernerja, je bilo pred nekaj dnevi dovoljeno, da postavijo Schutzendivision Galizien. S tem je bila Ukrajincem dana možnost, da se udeležujejo evropskega boja za svobodo. Pritok prostovoljcev je bil tako velik, da so že sedaj lahko poslali prve pripadnike nove divizije strelcev. Na vtisa polni manifestaciji pred opero v Lvovu, katere se je udeležilo 45.000 ljudi, se je poslovil guverner dr. Wächter od prvih prostovoljcev. Na desetisočje se jih je razporedilo za mimohod, kot ga Lvov še ni doživel. Častniki, podčastniki in moštvo bivše c. in k. vojske so se priključili mimohodu mladih prostovoljcev. Kmetje in meščani so vedno ponovno vstopali v vod in s tem dokazali svojo povezanost s prostovoljci Schutzendivision Galizien.

V okviru načrtne obnove Ukrajine je bilo uvoženo iz Reicha za zboljšanje ukrajinske živinoreje zopet večje število dragocene plemenske živine. Marogasti bikli iz nižje Bavarske so bil razdeljeni generalnim okrajem Kijevu, Nikolajevu in Vinici, dočim so prišli črnopisani bikli iz Oldenburške, beloglavci bikli in telce iz sudetskih Gauov v Volhinijo, Podolijo, Zitomir in na vzorno posestvo Terezino. Na-

daljnjih pošljit za Krim, Nikolajev in Dnje-propetrovsk še pričakujejo.

V drevesnicah nekega državnega posestva pri Vinici, ki ima 160 ha velik sadni vrt, sedaj vzgajajo 60.000 divjakov jablan, hrusk in sliv. Mlada drevesa so namenjena deloma za izvoz v Reich, ali pa bodo razdeljena ukrajinskemu prebivalstvu za nasade.

Ostland ima lepo število vzgojevališč kozuharjev, ker nudita zmerno hladno moreško podnebje in zelo mokri zrak ugodne pogoje za pridobivanje dragocenih kozuhov. Tako je bilo oddanih preteklo leto 3274 srebrnih lisic, 1455 modrih lisic, 141 podlasic in 420 bobrov, s čimer je bilo doseženo že 30 odstotkov nemškega pridobivanja.

Premogokope doneske kotline cenijo na okroglo 68 milijard ton. 1938 je bilo tu izkopanih 784 milijonov ton premoga. To pomeni okoli 60 odstotkov celokupne sovjetske proizvodnje, s katero je bila USSR na četrtem mestu svetovnega seznama za USA, Anglijo in Nemčijo.

V južnih ozemljih Ukrajine pričenjajo žeti ječmen, dočim zori pšenica in jo bodo želi po ječmenu. Stanje poletnih sadežev je popolnoma dobro. Izredno dobro kaže letos fižol soja in v srednji Ukrajini tudi sončnica.

Z naraščajočim uspehom se opaža obnova rokodelstva v ozemljih za fronto. Tako javlja n. pr. mesto Opočka v okraju Pleskovo, da je začelo zopet poslovati radi velikopoteznega pospeševanja okrajne uprave sedaj zopet 27 kovačev, 23 krojačev, precej ključavničarjev, sodarjev, urarjev in drugih in da so popolnoma zaposleni.

Besede iz Vzhoda

Letonski časopis »Tevija« v Rigi piše: »Pri nas na Letonskem ni mnogo mlinov na veter, in zato tudi nismo vajeni, da se vržemo kot don Quichotte nad njihova škripajoča krila. Toda če sedaj v neki meri to moramo storiti, odn. zadeve dokazovati, o katerih ne dvomi v naši deželi noben človek, je treba za to iskati vzroka na švedskem, kjer se je porodila v uredništvu lista »Nya Daglight Allehanda« ne ravno duhovita vest o »bedi na Baltskem«. Švedski časopis ugotavlja z dolgovoznim opisovanjem strahote boljševiškega terorja v baltških državah končno le, da število obsojenih žrtev med »gospostvom« nemške okupacije vendarle prekaša boljševiško mero.

Ne vemo, iz katerega arhiva je zajemal list »Nya Daglight Allehanda« to svojevrstno snov. Toda končno to tudi ni važno. Če hočete vedeti, kako je sedaj pri nas, pridite sem in si pogledajte. Če niste židje, vam bodo gostoljubno odprta naša vrata — kot vsakemu Evropejcu. Potem boste ugotovili, da si je opomogel naš narod tekom dveh let od hudih ran, da so kmetje zopet gospodarji svojih kmetij, kako se vzbujajo in procvita kulturno življenje in skuša zopet doseči ono, kar je odvzelo desetletje. Videli boste, da se bore močje letonske legije 44 ramo ob ramo z nemškimi vojniki proti boljševizmu, kako se pretaka neprestano reka daril z dežele na fronto in v bolnišnice. Čutili boste prebujenje naroda po groznih letih in njegovo požrtvovalnost za lastno bodočnost in bodočnost Evrope.

Toda če nočete tega videti, rečemo še enkrat zelo določno: Ne brskajte tega, kar nam je sveto, ne vzbujajte spominov na žrtve let groze in ne omahajte se z izmišljenimi bajkami. Bodite tiho, če živi v vas še človečanski čut in čast evropskega naroda!

Naš knjižni kotichek

„Tako je propadla Jugoslavija“

O knjigi bivšega ravnatelja »Avala«

Pod naslovom »So endete Jugoslavijene« (»Tako je propadla Jugoslavija«) je izšla v založbi W. Goldmann v Leipzigu knjiga, ki se bavi s postankom in razpadom bivše Jugoslavije. Spisal jo je v nemščini belgrajski odvetnik dr. D. Gregorič, bivši ravnatelj vladnega lista »Vreme« ter najozbiljši sodelavec ministrskega predsednika Dragiša Cvetkovića. Gregorič se je mnogo mudil v Nemčiji v uradnih poslih; zato je dobro poznal namere nemške vladne politike glede jugovzhodnih držav, zlasti je tudi vedel, da želi Nemčija obvarovati Jugoslavijo pred vojno, znana so mu pa bila tudi spletkarjenja nekkih belgrajskih krogov, ki jim ni bilo po volji prijateljsko usmerjena politika Stojadinovića in Cvetkovića napram Nemčiji. Kot dober poznavalec vseh okoliščin je bil torej dr. Gregorič res poklican in upravičen, da nam razkrije ozadje in nagibe belgrajskih marčnih dogodkov.

Svojo knjigo je razdelil pisatelj v dva dela. V prvem delu, ki nosi naslov »Ein Staat entsteht« (Država nastaja), opisuje ustanovitev in razvoj bivše države do leta 1939. Drugi del z naslovom »Ein Staat zerfällt« (Država razpada) se bavi z vsemi notranjepolitičnimi dogodki v Jugoslaviji, ki so dovedli do žalostnega konca, do poloma.

Nekatera poglavja, od katerih bomo v kratkem nekaj objavili, so izredno zanimiva in polna napetosti, tako n. pr. poglavje, v katerem pripoveduje pisatelj, kako je general Simović obrazložil princeregentu stališče višjega častniškega zbora in izjavil, da ta pod nobenim pogojem ne bo pristal na pristop Jugoslavije k trojni zvezi. Princeregent Pavel je vzel to izjavo na znanje, ne da bi kaj ukrenil proti predrznemu generalu in drugim zarotnikom. Tudi ministrski predsednik Cvetković ni imel potrebne odločnosti, namesto da bi dal kolovodje zapreti, jih je pustil pri miru in čakal, da so dne 27. marca uporniki njega zaprli.

Gregoričeva knjiga je nov dokaz, da je nastala bivša Jugoslavija kot plod zarotniških prizadevanj, da pa so jo tudi zarotniki upropastili. Gregorič imenuje organizatorje državnega udara v marcu 1941. izdajalce in največje škodljivce, ker so pahnili ljudstvo v nesrečo. Avtor črpa iz neposrednih virov in se opira na najnovejša dognanja; zato so njegova izvajanja vseskozi prepričevalna in nelzpodbitna ter potrjujejo in dopolnjujejo to, kar nam je že znano iz govorov in člankov nekaterih uglednih srbskih politikov.

Spominjamo se predvsem besed, ki jih je pred nekaj tedni govoril po radiu ministrski predsednik Nedić srbskemu ljudstvu; dejal je med drugim: »Srbija je marca 1941. bila v nevarnosti, da zabrebe v končni polom, ker sta tako zapovedala Churchill in Roosevelt. Danes je sleherni Srb spregledal temne sile, ki so spodbadale državo, da je nastopila proti lastnim koristim in proti volji lastnega ljudstva ter tako sprožile najstrahotnejši napad. Srbsko ljudstvo se danes dočela zaveda svoje politične stvarnosti. Uvidelo je, kdo so njegovi prijatelji in kdo sovražniki. Anglija, ki je vrgla Srbijo v vojno, bi hotela zdaj državo pogrnati v roke boljševizmu. Kaj je Angležem srbskega ljudstva mar? Mi se moramo opreti na sile, ki so danes zapletene v obrambo Evrope ter odgnati grozečo nevarnost sovjetske pošasti.« — Na koncu govora je Nedić opomnil ljudstvo, naj bo mirno, naj dela in naj se strne v vedno trdnjeji narodni enotnosti, navdušeno sodelujoč z Nemčijo in s silami evropskega reda.

Ob drugi obletnici belgrajskega prevrata pa je po radiu govoril stari srbski politik in diplomat dr. M. Spalajković, bivši dolgoletni srbski poslanik na carskem dvoru v Rusiji in poznejši diplomatski zastopnik v Svici in Parizu. Tudi Spalajković je ostro obsodil povzročitelje prevrata nadute srbske generale, ki so menili v svojem samoveljstvu, da bodo z lahkoto porazili nemško vojsko. V svojem govoru je dr. Spalajković dobesedno izjavil: »Za Evropo je mogoča ali zmaga Nemčije ali propast Evrope zaradi boljševizma. Zmaga Anglije bi pomenila samo zmago boljševizma. Noben ev-

ropski narod ne računa več na angleški vpliv pri urejanju povojne Evrope. Za srbski narod obstoja, kakor general Nedić stalno zatrjuje, v sedanjem trenutku samo eno vprašanje, namreč njegov narodni obstoj. Sel je po edino pravilni poti moralne in politične obnove.« — Dr. Spalajković je že pred dvema letoma meseca marca napisal za bivšo »Politiko« daljši uvodnik, v katerem je branil in zagovarjal podpis sporazuma, s katerim je Jugoslavija bila pristopila k trojni zvezi.

O tem podpisu oziroma o pristopu bivše Jugoslavije k trojni zvezi je napisal članek za »Novo Vreme« tudi šef srbske državne propagande g. Perić, prejšnji glavni ravnatelj bivše časniške agencije »Avala«. V članku pravi: »25. marec 1941. (dan podpisa) je bil brez dvoma eden naših največjih diplomatskih uspehov. Če bi se nam bilo kakor koli posrečilo obdržati v veljavi ta veliki državni akt, bi se danes uživali v miru in blagostanju plodove našega prijateljstva s silami Osi. V našo veliko nesrečo se je pa zgodilo čisto nasprotno. Z državnim prevratom 27. marca se ni zrušil samo režim, kakor je bilo javnosti v prvem trenutku prikazano, temveč tudi velika in dobro premišljena državna politika.«

Številna spričevanja bivših srbskih politikov, vojakov in diplomatov, dokazujejo, da se vedno bolj širi spoznanje, da je bil prevrat generala Simovića pregrešek. Knjiga dr. Gregorića pojasnjuje ozadje tega prevrata, ki se ne spodobijo civilizirane države. Je pa tudi važen prispevek za razčiščenje vseh vprašanj, ki jih je treba pojasniti zaradi izdaje belgrajske klike glede nove ureditve Evrope.

Prof. Karl Miklitsch

*

Brošura »Dich ruft die 44« (»Tebe kliče 44«) si je postavila za cilj, da opiše bistvo in naloge 44. posebnosti v vojni. Slike in branje dajo nazorno vtis mnogostranske službe 44. Zemljevidne skice kažejo pot Waffen-44 do zmage. Po Führerju s Schwertern zum Eichenlaub des Ritterkreuzes (meči k hrastovemu listu viteškega križca) odlikovani 44-Obergruppenführer Sepp Dietrich kliče nemškemu mlade-

niču: Če si možakar in vratolomen in Führerju zvest, spadaš med naše. Nove določbe življenja, ki so bile v tako izčrpnih oblikah prvič objavljene, dajejo mladeničem in staršem vpogled v možnosti, ki jih nudi uspešno odslužena vojna služba v Waffen-44 vsakemu nemškemu mladeniču. Brošura se dobi pri Ergänzungstelle Alpenland der Waffen-44, Salzburg-Parsch, Umsiedlungslager.

*

Gauverlag Bayreuth izdaja drugo naklado dela s slikami »Reichsautobahn, Mensch und Werk« od Erne Lendvai-Birksen. Ta knjiga, ki obsega 112 strani in 99 slik na celi strani, je pač najlepši dokument, ki je posvečen delavcu državne avtomobilske ceste. Ko je eden izmed njih videl prvič te slike na razstavi v Düsseldorfu, je izrazil svoje občudovanje z besedami: »Glej, tu so nas prav zadeli in je s tem prav za prav vse povedal, kar se naj reče o tej knjigi: prikazuje delavca takega, kot v resnici je in zraven še njegovo delo, mogočne ceste Führerja, katerih vodi danes že mnogo tisoč kilometrov po Nemčiji in katere se bodo po vojni gradile dalje, da povežejo Nemčijo od Vzhoda na Zahod, od Juga na Sever in z vsemi predeli. Umrl Reichsminister dr. Todt, izgraditelj državne avtomobilske ceste je napisal knjigi predgovor. Fr. Horstmann

Male gospodarske novice

Glasom odredbe argentinskega poljedelskega ministrstva bodo prodali dva milijona ton stare pšenice državni petrolejski družbi za kurivo. Nadaljnjih 500.000 ton bo uporabljenih kot krmilo.

Po Daimju so izročile japonske vojaške oblasti Sanghaja v soboto popoldne nadaljnjih 24 tovarn kitajskim lastnikom. S tem se poveča število prvotno po Japoncih zaseženih in medtem vrnjenih obratov na 130, medtem ko jih ostane samo še deset v rokah japonskih oblasti.

Preprečanje nezgod v gospodinjstvu

Zaupnik za socialno zavarovanje pri Chefu der Zivilverwaltung für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains je odobril predpise za preprečevanje nezgod v gospodinjstvu, katere je izdelala socialnozavarovalna blagajna v Krainburgu in jo uveljavil z veljavnostjo od 1. 7. 1943. dalje. Od tega časa dalje morajo vsi predstojniki gospodinjstev, ki zaposlujejo hišne uslužbenke (hišne pomočnice, kuharice, postrežnice i. dr.) skrbeti, da bo delo brez nevarnosti in morajo urediti in vzdrževati vse delovne prostore, stroje in orodja, da so zavarovanci zaščiteni pred nezgodami in poklicnimi boleznimi; dokler so imenovane naprave pomanjkljive, ki pomenijo nevarnost za življenje in zdravje zavarovancev, se jih ne sme uporabljati. Hišni uslužbenici pa zopet morajo upoštevati predpise za preprečevanje nezgod in skrbeti vestno uvažujoč posebna navodila in poučitev za svojo varnost in varnost svojih sodelavcev, ki jim jih je dal njihov predstojnik gospodinjstva ali njegov zaupnik v svrhu preprečevanja nezgod in poklicnih bolezni. Kdor ne upošteva predpisov za preprečevanje nezgod, bo občutno kaznovan z redovnimi kaznimi.

Socialno zavarovalna blagajna za zasedena ozemlja Kärntens in Krainske v Krainburgu bo kmalu začela izdajati te zelo poučne predpise, ki so izšli v brošuri z naslovom »Unfallverhütungsvorschriften helfen Gefahren im Haushalt beseitigen (Predpisi za preprečevanje nezgod pomagajo odstraniti nevarnosti v gospodinjstvu) kot del C predpisov za preprečevanje nezgod socialnozavarovalne blagajne v Krainburgu. Na posameznosti se še povrnemo.

Kreis Radmannsdorf

ABling. (Družinski prirastek.) Obratni inženir Reichsbahn-Betriebsamta ABling techn. Reichsbahn-Oberinspektor Pg. Otto Wald je pred kratkim postal oče četrtega dečka.

Karner Vellach. (Pogreb.) Te dni so pokopali v domači zemlji v Karner Vellachu Sturmmanna Aloisa Klinarja. Odposlanstva stranke, častni vod Waffen-SS, odposlanstva civilne SA z godbo, gasilstvo so ga ob veliki udeležbi prebivalstva spremili na zadnji poti. Župan Pg. dr. Klein in poveljnik stotnije umrlega sta se poslovila ob odprtem grobu od umrlega Aloisa Klinarja.

Bo svetu

Radi pomanjkanja mesa morajo klati osle in mule v mehških pokrajinah Monterey in Torreón, tako izhaja iz navodila pristojnih guvernerjev. Delavska organizacija je protestirala proti temu ukrepu, ker se boje, da ne bi prebivalstvo obolelo. Mesarji pa nasprotno objavljajo v časopisih oglase, v katerih opozarjajo, da ima meso osla in mule več vitaminov kot kako drugo meso in je poleg tega še poceni.

Španski ribiči so potegnili nedavno pri lovu rib večjo množino čokolade iz morja, ki je bila iz nekega torpediranega severnoameriškega parnika, ki je vozil živila. Ta plen so razdelili med vaščane, ki so bili zelo veseli tega darila. Ko so hoteli iti zvečer spat, niso mogli prebivalci zaspati. Zdravniki sosednjih mest so preiskali čokolado in so kmalu našli, da je ona povzročila nespečnost. Nato so prevedli listke na zavitihih čokolade. Pokazalo se je, je bila to čokolada, ki je bila določena za ameriške letalce na dolge proge in je iz umljivih razlogov morala vzbuhati in vzdrževati njihovo čujčnost.

Radi hudega naliva, ki se je razlil nad ozemljem severno od Graza, je bil razdrt velik del z visokimi stroški zgrajene steznate poti v Baernschützklamm, ki ima 2800 stopnic, radi skalnatih plazov, ki jih je sprožil naliv.

Orel - največja obrabna bitka

Razvoj dvajsetdnevnega boja - Četrta faza - Kaj je hotel Stalin

Na Vzhodu, julija. (PK. Posebno poročilo.) Dvajset dni divja sedaj bitka na Vzhodu in v teh dvajsetih dneh je odstreljenih nad 6000 sovražnih oklopnjakov, to je pet sovjetskih oklopnjskih brigad na dan. Domovina bi morala videti mimo se peljati 6000 oklopnjakov, potem bi vedela, kaj to pomeni. Iz števila samega, si ne moremo predstavljati prave slike. Za nas tu zunaj pomeni skupno število malo, razčlenjeno je na posamezne boje. Za moža pri protiooklopnjaškem topništvu ali za oklopnjaške grenadirje je uničenje vsekakor že pomembno in je v večjih delih važna podlaga za operacije bližnjega časa. Toda tudi druge težkoče so, katerih ne smemo pozabiti. Bralec doma pa naj iz njih spozna vso ostroš boja, boja, ki prehaja sedaj v četrto štadij.

Največja materialna bitka zgodovine

Kaj vse se je dogodilo v teh dvajsetih dnevih?

Prva faza: 5. julij: Krajevni boji pri Orlu in Bjelgorodu, sprožitev boljševiške ofenzive.

Druga faza: 6. in 7. julij: Nemški nasprotni napad v istem prostoru. Od Severa in Juga se zabijajo globoki nemški klini v sovjetsko fronto.

Tretja faza: 8. do 12. julija: Nasprotni napadi Sovjetov v prostoru Kurska in vzhodno od Orla. Uspeh: Velikanske sovjetske zgube pri majhnih lastnih, brez omembe vredne pridobitve ozemlja po sovražniku.

Četrta faza: Sedaj sovjetska veleofenziva za razbremenitev v prostoru vzhodno in severno od Orla. Izcimila se je materialna bitka, kot je še ni bilo. V njej se bore normalne nemške obrabne sile. Razmerje med napadalci in branilci je enkratno in tudi za vzhodno fronto novo.

Stalinov cilj je Orel

Cilj te sovjetske ofenzive je Orel. Med uplenjenimi papirji so našli Stalinovo povelje. V tem je zaukazano, da se Orel na severu obide in zavzame od zapada, torej od zadaj, dne 18. julija. Orel je nadalje v nemških rokah. Nemške čete, čeprav utrujene v preteklih napadih in obrambnih bojih, vzdržujejo sovražni naskok. Do današnjega dne 23. julija, vzdržujejo, ker se to poročilo daje po stroju na daljavo. Spričo premoči, se zdi to neverjetno. Toda: tistega, ki je bil navzoč, ni čudno, kajti v tej bitki je vse enkratno, in še ni bilo take:

uporabe oklopnjakov, letal, topništva, topov za salve, razteznosti bojišča preko 200 kilometrov širine, tvoritve več težišč obenem, neizmernega masiranja materiala in trajanja. Ravno tako enkratne pa so nemške protiofenzive. Čuvajoč lastne sile, postavljajo

v premočnem bojevanju boljše izkušnje in znanje proti topemu bojnemu valjarju Sovjetov in ga premagajo. Premagajo ga v obrambni bitki, ki je ravno tako enkratna kot vse ravnokar našeto.

Tu se moramo zopet ozreti nazaj, da pravilno vidimo stvari in da si predstavimo, kako je vendar prišlo do tega boja. Šele potem nam bodo znane posledice, do katerih je prišlo naše vojno vodstvo na podlagi položaja, jasne, in spoznamo značaj bitke, ki trenutno divja.

Velikanska masiranja Sovjetov

Vsako leto vzhodne vojne so Nemci pomladni napadi, torej so pričakovali Sovjeti tudi tokrat ofenzivo, in sicer na strateško ugodni točki, namreč iz balkona pri Orlu. Zato so na nasprotni strani že pripravili neizmerno mnogo obrabnega orožja in divizij. Potem je prišlo presenečenje: nemške pomladanske ofenzive ni bilo. Sovjeti so bili najprej popolnoma negotovi in so se šele po dolgem obotavljanju odločili, da sami ukrenejo priprave za veliko ofenzivo. Cilj je bil prostor pri Orlu. Pripravili so se, premikali so čete, osredotočili so zaloge, ki so bili sredi veselega dela, ko so predčasno sprožile nemške operacije 5. julija to ofenzivo.

Najboljše ofenzivne čete v predor

Z nemškimi napadnimi operacijami je bil hipno prisiljen nasprotnik, ki še ni bil gotov s svojim zbiranjem, da povleče velike dele svojih ofenzivnih moči sedaj za obrambo v prostor Kurska. Tu so bile v hudih bojih od 5. do 20. julija med Orlom in Bjelgorodom razbite, decimirane in izrabljene. V prostoru zapadno od Kurska je bilo navzlic temu nevarno, ker sta dva napadna klina iz Severa in Juga prodirala vedno dalje, da bodo sovražne armade odrezane. Boljševiki so poskušali odpraviti to nevarnost z razbremenilno ofenzivo. Začeli so svojo veleofenzivo v izraziti stiski, decimirani in negotovi. Veliki deli dejansko pripravljenih čet so bili okoli Kurska že izrabljeni, kar je ostalo, je bila še zmerom zelo pomembna bojna moč.

Okretna obramba triumfira

Kar se pri obrambni boljševiške nasprotni ofenzive tedaj tu odigrava, ni nič drugega kot velikanska obrabna bitka. Z okretnostjo kot še nikdar prej se zaustavi vsak boljševiški velenapad z uporabo najskromnejših sredstev po nemškem vojnem vodstvu ravno v pravem trenutku. Z odrezanjem, nasprotnimi sunki se doseže dnevno znova edini cilj tega boja: uničenje neizmernih množic sovražnih sil vseh vrst. Že sedaj morajo metati boljševiki svoje najbolj

dragocene divizije gardnih strelcev v bitko, ker oklopnjaške divizije že zdavnaj ne zadostujejo več.

Valolom železne trdote

Nemški grenadir je podal v tej obrambni bitki nadaljnji dokaz svoje mnogostranosti. Kaj vse ne zna: napad ponesti dalje, napad odbiti, držati postojanko, pustiti, da se vale oklopnjaki preko njih ter jih nato od zadaj uničiti, s protisunkom vredi sovražnika nazaj, hiteti v brezkrainih pohodih iz enega prostora v drugega in pred vsem sovražnika vznemirjati. To je umetnost nemškega vodstva: kot požarna bramba so čete vedno pravočasno tam, kjer začne goret. Primera šepa samo v toliko, da se ne gasi z vodo,

Opozarjamo naše bralce na serijo člankov: »Wie sie endeten . . .« (»Kakšen je bil njihov konec . . .«), ki smo jih začeli danes objavljati. (Glej na 4. strani.) Na zanimiv način se v njih poroča o usodi ameriških predsednikov, od katerih ni malo število vzelo konec po umoru. »Mord und Korruption von Lincoln bis Harding« (»Umor in korupcija od Lincolna do Hardinga«) je podnaslov te objave, ki že kaže na brezvestne metode v tisti državi, ki si tako rada vzdeva ime »gods own country« (prava božja dežela).

temveč z oklopnjaškimi granatami, bojnimi letalci in uničevalnimi naboji, ki jih pošiljajo grenadirji T 34, Kw 1 ali Shermanu na stolp, da se tam razpočijo.

V prostoru Orla se premikajo sedaj vse za ofenzivo pripravljene sovjetske sile in vse se obrabijo. Nemški grenadirji upravljajo mlin, v katerem se bodo zmleli nasprotniki. Število sovjetskih mrtvih znaša najmanj sedemkrat toliko kot je ujetnikov. Ni še splahnelo boljševiško razburkano valovje, toda razbilo se je ob valolomu, ki ga drže naši grenadirji pred veliko nemško vzhodno fronto v prostoru Orla v največjem izpolnjevanju dolžnosti in železni trdoti.

Kriegsbericht Cornelius Pfeifer.

Japonski uspehi pri Rendovi

Tokio, 27. julija. Odkar so se izkrcali Severnoamerikanci na otoku Rendovi, so dosegli Japonci v razdobju od 30. junija do 20. julija, kakor sproča cesarski glavni stan, sledeče uspehe:

Sestreljenih je bilo 265 sovražnih letal in potopljenih 23 vojnih in prevoznih ladij ter težko poškodovane ena križarka in štiri prevozne ladje. Med potopljenimi ladjami je pet križark, pet velikih rušilcev, ena specialna ladja, dve ladji, ki nista bili identificirani, štiri prevozne ladje, en torpedni čoln in ena križarka, ki je zletela v zrak.

V istem razdobju je bilo sestreljenih ali poškodovanih 65 lastnih letal.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

195. Stunde.

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen.

- Da sie nicht einig werden konnten, beschossen sie, die Entscheidung durch **Los** herbeizuführen.
- Gehen Sie zum **Schalter** und lösen Sie eine Fahrkarte 2. Klasse nach Krainburg.
- Helfen Sie mir, ich kann dieses Rätsel nicht allein lösen.
- Durch ungeschicktes Hantieren mit dem Gewehr löste sich plötzlich ein Schuß. (Ging ein Schuß los.)
- Unsere Soldaten gingen mit Todesverachtung auf den **Gegner** los.
- Entschuldigen Sie bitte, wenn ich nicht rechtzeitig eintreffe, aber man hat mich nicht früher **losgelassen**.
- Salz ist im Wasser **löslich**.
- Alle vernünftigen Menschen, die den Kommunismus richtig erkannt haben, haben sich von ihm **losgesagt**.
- Die Lösung war nur wenigen bekannt. (Lösungswort.)
- Benzin ist ein ausgezeichnetes Lösungsmittel für **Fette**.
- Da ich den Hund nicht **loswerden** konnte, behielt ich ihn.
- Durch ein **Lot** wurde die tiefste Stelle des Sees mit 40 m ermittelt.
- Am besten wäre es, wenn man diese

beiden Eisenteile aneinander löten könnte.

- Die Felsen stürzen nahezu **lotrecht** gegen den See ab.
- Wenn man kein **Los** hat, kann man auch in der **Lotterie** nicht gewinnen.
- Der **Tod** der Mutter riß eine tiefe **Lücke** in der Familie.
- Machen Sie Ihrem Ärger durch ein paar starke Worte **Luft**, dann wird es gleich besser werden.
- Ein großer Teil aller Gerüchte ist völlig aus der **Luft** gegriffen.
- Dieses Gefäß ist **luftdicht** verschlossen.
- Der **Luftdruck** wird mit dem **Barometer** gemessen.
- Ein **Schlafzimmer** muß immer gut **gelüftet** sein.
- In einem **luftleeren** Raum könnte der Mensch nicht leben.
- Die **Luft**röhre und die **Speiseröhre** laufen nebeneinander.
- Das deutsche **Luftschiff** »Graf Zeppelin« fuhr von Europa nach Amerika und zurück.
- Man muß mit beiden **Füßen** auf der Erde leben und nicht **Luftschlösser** bauen.
- Gegen **Keuchhusten** ist eine **Luftveränderung** sehr vorteilhaft.
- Sagen Sie mir lieber die **Wahrheit** und binden Sie mir keine **Lügen** auf.

- Lügen haben kurze **Beine!** (Sprichwort.)
- Wer einmal **lügt**, dem glaubt man nicht! (Sprichwort.)
- Durch eine **Lücke** des **Dachbodens** konnte er unbemerkt alles beobachten.

Sprichwörter und Redensarten

- Man soll den Teufel nicht an die Wand malen.
- Stille Wasser sind tief.
- Was man nicht im Kopfe hat, muß man in den Beinen haben.
- Wer hoch steigt, fällt tief.
- Der gerade Weg ist der kürzeste.
- Einigkeit macht stark.
- Wer die Wahl hat, hat die Qual.
- Geiche Rechte, gleiche Pflichten.
- Gleiches Recht für alle.
- Wer einmal **lügt**, dem glaubt man nicht und wenn er auch die Wahrheit spricht.
- Ein Mann, ein Wort. (Eine Frau, ein Wörterbuch.)
- Wo kein **Kläger** ist, ist auch kein Richter.
- Lieber den Spatz in der Hand, als die Taube auf dem Dach.
- Lieber eine Stunde zu früh, als 5 Minuten zu spät.
- Eile mit **Weile!**

Wörter

- lösen (eine Fahrkarte) — kupiti (vozovnico)
 lösen (ein Rätsel) — rešiti (uganko)
 löslich — raztopljiv
 Lösung (w) — (Lösungswort) — geslo

Lösung (w) (Flüssigkeit) — raztopine
 Lösungsmittel (s) — raztopilo, topilo
 löten — variti, spajkati
 lösen (um etwas) — žrebati, izžrebati, reševati

losgehen (auf jemanden) — lotiti se (česa)
 loslassen, ich ließ los, ich habe losgelassen — spustiti, oprostiti

lossagen (sich) — odreči se
 loswerden (etwas) — znebiti se, oprostiti se, znebiti se (česa)

Lot (s) — spajka, svinčnica, grezilo, lot
 lotrecht — navpično
 Lotterie (w) — loterija

Lücke (w) — luknja, odprtina; škrbina
 presledek, vrzel

lüften — zračiti, vetriti
 luftdicht — neprodušen
 Luftdruck (m) — zračni pritisk, zračni tlak

luftleer — brezračen
 Lufröhre (w) — sapnik, dušnik
 Luftschiff (s) — zrakoplov
 Luftveränderung (w) — prememba zraka

Redensarten.

ein Schuß löst sich (geht los) — strel (na boj) se sproži

durch ungeschicktes Hantieren — radi neokretnega (nespretnega) ravnanja

etwas ermitteln — nekaj dognati, zvedeti
 etwas reißt eine Lücke — zabiti, napraviti vrzel

sich Luft machen — dati duška, olajšati se
 aus der Luft gegriffen — iz trte zvit
 jemandem eine Lüge aufbinden — nalagati koga, lagati komu

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Bestimmungen

über die Selbstversorgung in Brot, bzw. Brotgetreide.

Nachdem die bisherige Reichsmahl- und Brotkarte mit dem 25. Juli 1943 infolge Zeitablaufs ihre Gültigkeit verliert, hat der Herr Reichsminister für Ernährung und Landwirtschaft für das Getreidewirtschaftsjahr 1943/44 durch Einführung einer „Reichsbrotkarte für Selbstversorger“ für den Kauf von Mahlerzeugnissen und Backwaren sowie einer „Reichsmahlkarte“ für das Lohn- oder Umtauschverfahren eine neue Regelung getroffen:

Unter Zugrundelegung eines Selbstversorger-Zuteilungssatzes von 12,5 kg Brotgetreide oder 15,3 kg Brot je Kopf und Periode in Kärnten und Oberkrain hat das Landesernährungsamt verfügt, daß im hiesigen Gebiete in Anbetracht des vornehmlichen Gebirgs-Charakters und der zum überwiegen Teil verkehrsgünstigen Lage der landwirtschaftlichen Erzeugerbetriebe beide Verfahren zulässig sind, nachdem ein Brot- bzw. Mehkauf häufig nicht durchführbar ist und diese Betriebe daher auf die Lohn- oder Umtauschmüllerei angewiesen sind.

Durch die Zulässigkeit beider Versorgungsmöglichkeiten sind für die einzelnen Selbstversorgergruppen folgende Regelungen vorgesehen:

Landwirtschaftliche Selbstversorger der Gruppe A, die sich normalerweise das ganze Jahr über mit selbstgeerntetem Getreide versorgen können, ihre Ablieferungspflicht bisher ordnungsgemäß erfüllt haben und sich keine Verstöße gegen die Vermahlungsvorschriften zu Schulden kommen ließen, erhalten zur Anwendung des Lohn- oder Umtauschverfahrens grundsätzlich die Reichsmahlkarte. Wenn hingegen Verstöße gegen die Ablieferungs- und Vermahlungsvorschriften vorliegen, dann wird diesen ausnahmslos nur die Reichsbrotkarte für Selbstversorger ausgefolgt, mit der gleichzeitigen Auflage der Ablieferung des gesamten geernteten Brotgetreides mit Ausnahme des Saatgutbedarfes.

Bei Inhabern einer Hausmühle, deren Inbetriebnahme vom Ernährungsamt Abt. A nur dann bewilligt wird, wenn auch hier keine Verstöße der angeführten Art vorliegen, werden die Mahlabschnitte der Reichsmahlkarten aller Haushaltsangehörigen von der Kartenstelle durch Anbringen eines Vermerkes „Hausmühle“ gekennzeichnet und sind diese vom Hausmühlenehaber zu Kontrollzwecken aufzubewahren.

Den Selbstversorgern, die nicht über genügend Mengen selbstgeernteten Getreides verfügen, wird für die Zeit der Versorgung mit diesem Getreide anheim gestellt, ob sie sich für das Lohn- oder Umtauschverfahren bei der Mühle oder den Kauf von Brot bzw. Mehl beim Bäcker entscheiden wollen. Falls sie die erste Möglichkeit wählen, werden ihnen für die Zeit, der zur Vermahlung verfügbaren selbstgeernteten Getreidemengen die Reichsmahlkarten, für die übrige Zeit die Reichsbrotkarten für Selbstversorger ausgefolgt. Unter der Voraussetzung des Entschlusses für die zweite Möglichkeit erhalten sie für die ganze Zeit die Reichsbrotkarten für Selbstversorger mit der sinn-gemäßen gleichzeitigen Auflage der Brotgetreideablieferung.

Nichtlandwirtschaftliche Selbstversorger der Gruppe B werden nur solange mit Reichsmahlkarten ausgestattet, als ihnen Getreide aus eigener Ernte für die Vermahlung zur Verfügung steht. Nach Aufbrauch ihrer Mahlgetreidevorräte erhalten sie dem Alter entsprechende Brotkarten für Normalverbraucher.

Um den landwirtschaftlichen Vollselbstversorgern der Gruppe A die Möglichkeit des Mehlbezuges einer diesen nicht zur Verfügung stehenden Getreideart zu geben, wurde die Regelung dahingehend getroffen, daß ein Antrag über die Kartenstelle beim zuständigen Ernährungsamt Abt. B unter Einreichung sämtlicher Reichsmahlkarten des Betriebes und unter gleichzeitiger Vorlage einer Bescheinigung des Ortsbauernführers über den Nichtanbau der betreffenden Getreideart zu stellen ist.

Das Ernährungsamt Abt. B verzicht die entsprechenden Mahlabschnitte der Reichsmahlkarten mit einem Stempelaufdruck „Berechtigt zum Kauf von Weizen-, Roggen-Mehl“.

Gegen Abgabe dieser Mahlabschnitte kann das Mehl bei einem Kleinverteller oder einer zum Mehlhandel zugelassenen Mühle bezogen werden.

Nachdem diese Antragstellung nur einmalig für das laufende Getreidewirtschaftsjahr vorgesehen ist, werden die Ernährungsämter Abt. B bei der Verteilung von Reichsmahlkarten in den späteren Zuteilungsperioden den einzelnen Kartenstellen die entsprechende Anzahl bereits abgestempelter Reichsmahlkarten zur Verfügung stellen.

In diesem Zusammenhang wird besonders bekannt gegeben, daß von den Mahlabschnitten der eingereichten Reichsmahlkarten höchstens ein Drittel zum Weizenmehlbezug gültig gestempelt werden, während bei Roggenmehl die beim Weizenmehl vorgesehene mengenmäßige Bezugsbeschränkung nicht besteht.

Die Reichsbrotkarte für Selbstversorger lautet nur über 1 Person, mit einer Aufteilung von 60% Roggen- und 40% Weizenmehl und wird jede Zuteilungsperiode neu ausgegeben, während die Reichsmahlkarte über 1, 5 und 10 Personen, jeweils für einen Zeitraum von 3 Zuteilungsperioden zur Verteilung gelangt, wobei jeder der drei Mahlabschnitte zwar über die für eine Periode freigegebene Brotgetreidemenge lautet, für alle drei Zuteilungsperioden jedoch Gültigkeit hat.

Die Kartenstellen sind beauftragt weitere Auskünfte über die Handhabung der neuen Bestimmungen zu erteilen, um auftretende Unklarheiten zu beseitigen.

Klagenfurt, den 23. Juli 1943.

Stabsleiter Dipl.-Ing. Graeffe.

Ausgabe von Speisefrühkartoffeln

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

In der ersten Woche der 52. Zuteilungsperiode, das ist vom 26. 7. bis 1. 8. 1943, können auf den Abschnitt I — 52 des Kartoffelbezugsausweises, welcher den versorgungsberechtigten Personen bereits zugestellt wurde, 2 1/2 kg Speisekartoffeln ausgegeben werden. Die Inhaber des Kartoffelbezugsausweises geben den genannten Abschnitt beim Bezug der Speisefrühkartoffeln bei einem Kartoffelkleinverteller ab. Der Kleinverteller erkennt die Übernahme der Belieferung durch Aufdruck seines Firmensiegels an. Soweit der Bezug der Speisefrühkartoffeln direkt vom Erzeuger gestattet ist, ist dieser Abschnitt dem Erzeuger zu übergeben. Großverbraucher aller Art erhalten auch in dieser Zeit für den Bezug von Speisefrühkartoffeln von ihrem zuständigen Ernährungsamt Abt. B auf Antrag Besuchscheine B, welche sie jedoch ausnahmslos an Großverteller zur Belieferung einreichen müssen. Die Wochenration beträgt für Gaststätten höchstens 2 1/2 kg je Verpflegungsperson und für die sonstigen Großverbraucher, wie Gemeinschaftslager, Werkstätten, Heime u. dgl. höchstens 5 kg je Person und Woche.

Klagenfurt, den 23. Juli 1943.

Landesernährungsamt Kärnten

Ausgabe von Speisefrühkartoffeln

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains, in Ergänzung und teilweiser Abänderung der amtlichen Verlautbarung im »Karawanken-Boten« vom 24. 7. 1943 über die Ausgabe von Speisefrühkartoffeln folgendes bekannt:

Die Wochenrationen für Speisefrühkartoffeln werden für die unten bezeichneten Großverbrauchergruppen folgend festgesetzt:

Gemeinschaftslager höchstens 5 kg je Verpflegungsperson
Werkstätten und Kantinen 2 1/2 kg je Verpflegungsperson
Anstalten, Heime u. dgl. 2 1/2 kg je Verpflegungsperson

In besonders berücksichtigungswürdigen Fällen können bei bestimmten Anstalten, wie: Nationalpolitische Erziehungsanstalten, Internate, Erholungsheime und Strafanstalten, auf Antrag die Wochenrationen je Verpflegungsperson bis zu 5 kg erhöht werden.

Im übrigen bleiben die in der Presse bereits verlautbarten Bestimmungen aufrecht.

Klagenfurt, den 26. 7. 1943.

Landesernährungsamt Kärnten

Eieraufruf in der 52. Zuteilungsperiode

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

In der 52. Zuteilungsperiode, das ist in der Zeit vom 26. Juli bis 22. August 1943, wird an die Inhaber der Reichseierkarten 1 Ei ausgegeben, und zwar auf den in der 52. Zuteilungsperiode geltenden Abschnitt A der Reichseierkarte. Die Inhaber der Reichseierkarte müssen den Bestellschein für die 52. Zuteilungsperiode unverzüglich bei einem Kleinverteller abgeben, welcher dieselben auf die übliche Art gegen Besuchscheine umtauscht und damit die Eier vom Großverteller bezieht. Die Ausgabe der Eier an die bezugsberechtigten Personen wird erst in der 2. Hälfte der 52. Zuteilungsperiode erfolgen können.

Klagenfurt, den 23. Juli 1943.

Landesernährungsamt Kärnten

Der Chef der Zivilverwaltung für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains

Beauftragter für das Rechtswesen in ABling

A 183/42

Edikt:

Josef Seigerschmied, Pfarrer in Hart Nr. 5 ist am 26. November 1942 gestorben und hat eine letztwillige Verfügung nicht hinterlassen. Hinsichtlich des nach den gesetzlichen Vorschriften den Verwandten zufallenden Drittels ist dem Gerichte nicht bekannt, ob anspruchsberechtigte Personen vorhanden sind.

Zum Kurator am gesamten Nachlasse hat das Gericht Herrn Blasius Rasinger, Kirchenkämmerer in Hart Nr. 2, bestellt.

Wer auf das fragliche Drittel Anspruch erheben will, hat dies binnen 6 Monaten von heute ab dem Gerichte mitzuteilen und sein Erbrecht nachzuweisen. Nach Ablauf der Frist wird die Verlassenschaft, soweit die Ansprüche nachgewiesen werden, herausgegeben, soweit dies nicht geschehen ist, zugunsten des Staates eingezogen werden.

A B l i n g, am 16. Juli 1943.

Elektrizitätswerk

V. MAJDITSCH KRAINBURG

Wir kaufen laufend

aus nachweislichem Privatbesitz gut erhaltene Uniformen jedweder Art, Mäntel, Wetterkrägen, Blusen, Hosen, Uniformkappen, Pelzmäntel, Pelzröcke, Pelzwesten, Leder- u. Filzstiefel, moderne Schußwaffen, Kontrolluhren samt Zubehör, Fahrräder, leichte Motorräder.

Südostdeutscher Wachdienst, Klagenfurt, Feldmarschall Conrad-Platz Nr. 9, Ruf 10-30

SENF

fabrik C. Wenger Klagenfurt

Kaufhaus HERBST Klagenfurt Kinderbetten

MALIOGLASI

Sluzba dobi

Delavke, šivilje ali začetnice za notranje delo in šivilje za prevzem dela na domu sprejmemo! Industrija moškega perila Franz Crobath, Krainburg. 788-1

Prodajalka ali trg. pomočnica, ki zna tudi nemško dobi takoj mesto pri: trgovina z čevlji, Fr. Lichtl, Schillerstraße Krainburg 768-1

Sprejememo takoj več mizar-skih pomočnikov in vajencev. — Andreas Kregar, Möbeltischlerei, St. Veit-Save. 828-1

Dve natakariči (servirki) dobita takoj mesto v hotelu na Gornjskem. — Ponudbe na K. B. Krainburg pod šifro „Nastop takoj ali pozneje 820-1“

Vajenca za cementne izdelke in umetni kamen takoj sprejemem, zdravega in močnega z vso oskrbo v hiši. Anton Mohoritsch, Zementwarenerzeugung Althof 16, Laak-Z. 807-1

Prodaj

Blagajne, varne pred ognjem in vlomom, omare za spise in knjige: Hans Wernig, Klagenfurt Heindrichstraße 82, 8303-6

Prodaj tričetrtinsko in polovično vijolino za 150 RM. Naslov pri K. B. Krainburg pod 810-6.

Kupim

Kupim dobro ohranjen šivalni stroj ali dam zanj kako drugo protivrednost. — Ponudbe pod „Šivalni stroj 811-7“

Kupim moško kolo in gramofon s ploščami. Arpad Csellak, Eichtal, Untersteiermark. 818-7

Menjam

Zamenjam za najsibode kar hoče en 18x24 cm fotoapar. štiri dopelkasete z vložkom 6x9, 9x12, 10x15 in 18x24, prima Doppel-anastigmat, sistem Goerz 18x24, stojala, kopirni okvir, pritlikline po dogovoru. Foto Kotschar, Edlingen 182. 4440-15

Zamenjam elegantne damske obleke za srednjo kromatično ali klavir harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Naslov v uredništvu K. Bote št. 4441-15

Zamenjam stirotonsko Lubasovo harmoniko za moško kolo. — Razlika se izravna po dogovoru. Josef Gantar, Falkendorf 42, Krainburg. 794-15

Laak-škornje št. 42 zamenjam za dobro moško obleko za postavo 175 cm. Kupim tudi dobro havajsko kitaro, razliko doplačam dobro. Cenjene ponudbe na K. Bote, Krainburg pod 806-15.

Brzoparilnik dam za voz zapravljivček. Razliko doplačam. Dopi-se na K. Bote Krainburg pod 821-15.

Zamenjam lep, nov, globok otroški voziček za moško ali žensko kolo. Maria Wilfan, Ober Feichting 12, Wart. 809-15

Zenitve

Posestnik in trgovec v dobro situiranem položaju, star 36 let, v prijaznem spodnještajerskem trgu, rik železniške postaje, želi dobiti pridno in spretno ženko v svrhu vodstva gospodinjstva; eventualna ženi-tev, ki je za-zelena, ni izklju-čena. V pošte-vice pridejo tudi vdo-

ve ali ločenke brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Vzor-na gospodinja 812-21“

Poznanstvo samostojne gospodice ali vdove išče 45 letni bivši uradnik. Dopise s sliko na K. B. Krainburg pod „Zena 813-21“

Organist, 35 let, želi znanja v svrhu ženitve z dekletom 20 do 25 let. Pevsko navražene ali življe imajo prednost. — Cenjene ponudbe s sliko poslati na K. B. Krainburg pod „Harmonija 808-21“

Izgubljeno

Okrogla zlata zaponka (broška) izgubljena dne 18. VII. zvečer v Neumarktu od kolodvora do pošte naj se blagovoli vrniti proti primerni nagradi na naslov: Ana Supan, Neumarkt, Radezky Straße 15. 799-22

Dne 12. VII. sem pozabila v jutranjem vlaku od Krainburga do Steina novo rjavo jopico za 10 letno deklico. — Poštenega najditelja prosim, naj jo vrne na K. B. Krainburg. pod 817-22.

Razno

„Solidarnost“ Dvignete pisma pri K. B. Bote, Krainburg ali pošljite naslov, Gesch. Stelle Krainburg. 822-23

Zlat poročni damski prstan najden v Krainburgu na Schil-ter straße se do-bi v upravi K. Bote Krainburg. 816-22

KAFFEE ERSATZ

fabrik C. Wenger Klagenfurt

ESSIG

fabrik C. Wenger Klagenfurt

Vseh ljudi ne morete vprašati!

Mali oglas to more. Iakoj doseže vse, ki se zanimajo za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Valdeserstr. 6